

บทที่ 3

ต้นทุนการผลิต

การประเมินต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ทางคานเกษตรกรรมนั้น จัดว่าเป็นงานที่ค่อนข้างลำบากพอสมควร ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปแล้วเกษตรกรในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้คำนึงถึงและมองเห็นความสำคัญของการคิดต้นทุนในความหมายที่แท้จริงมากนัก คำว่า "ต้นทุน" ในความเข้าใจของเกษตรกรส่วนใหญ่ก็หมายความว่าเพียงค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ได้จ่ายออกไปเป็นเงินสดเท่านั้น แต่ไม่ได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งแม้ไม่ได้จ่ายเป็นเงินสดออกไปแต่ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุน ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ได้แก่ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ หรือโรงเรือนหรือค่าใช้จ่ายที่ดินเป็นต้น ดังนั้นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ซึ่งประเมินโดยเกษตรกรนั้น โดยทั่วไปจึงมักจะมีจำนวนน้อยกว่าต้นทุนในความหมายทางการบัญชีอยู่มาก เพราะตามหลักการบัญชี ต้นทุนย่อมหมายถึงจำนวนเงินที่จ่ายโดยตรงหรือโดยอ้อมที่เกิดขึ้นเพื่อผลิตผลนั้น

The committee on Concepts and Standard Underlying Financial Statement ของ American Accounting Association ได้เน้นในเรื่องความหมายของต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ว่า¹

"The cost of a manufactured product is the sum of acquisition costs reasonably traceable to that product and should include both direct and indirect factors. The omission of any element of manufacturing cost is not acceptable."

1

American Accounting Association Committee on Concepts and Standards Underlying Financial Statements, Accounting Review, October, 1957, p. 539

ต้นทุนของผู้ผลิตที่ผลิตขึ้น หมายความว่าถึงผลรวมของต้นทุนเพื่อที่จะได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์นั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากปัจจัยการผลิตโดยตรงหรือโดยอ้อม การละเลยเสียซึ่งต้นทุนบางอย่างย่อมไม่ควรจะเป็นที่ยอมรับ

ควยเหตุที่เกษตรกรส่วนใหญ่สนใจในการประเมินต้นทุนการผลิตเพียงเท่าจำนวนเงินสดที่จ่ายออกไปดังกล่าวแล้ว ในบางครั้งการดำเนินธุรกิจของเกษตรกรนั้นเกษตรกรอาจจะคิดว่าตนมีกำไรแต่แท้จริงแล้วผลกำไรนั้นอาจเป็นเพียงผลตอบแทนของแรงงานของตัวเกษตรกรเองเท่านั้น

ลักษณะอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นการยากในการหาต้นทุนการผลิตของผลิตผลทางเกษตรกรรมก็คือลักษณะการเกิดของต้นทุนมักจะเป็นแบบ Joint Cost คือต้นทุนการผลิตรวมสำหรับผลิตผลหลาย ๆ อย่าง ซึ่งลำบากในอันที่จะแบ่งแยกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้เป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ประเภทใดประเภทหนึ่งโดยชัดเจนได้ รวมทั้งการกำหนดราคาหรือมูลค่าของคงคลังซึ่งในวิธีการบัญชีได้มีวิธีการที่ราคาสินค้าคงคลังของผลิตผลทางเกษตรกรรมโดยวิธี Farm Price Method คือกำหนดมูลค่าของสินค้าคงคลังด้วยราคาสุทธิที่คาดว่าจะขายได้ (Net Realizable Value) แต่วิธีการนี้จะก่อให้เกิดผลอยู่หลายประการคือ¹

1. ผลของการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาจะมีผลต่อรายได้ และมูลค่าของสินค้าคงคลัง กล่าวคือ ถ้าระดับราคาสินค้าเกษตรกรรมสูงขึ้น มูลค่าของสินค้าคงคลังก็จะสูงขึ้น รวมทั้งรายได้ในงวดสูงขึ้นกว่าความเป็นจริง

2. การใช้วิธี Farm Price Method จะทำให้เกิดการยอมรับว่ามีรายได้เกิดขึ้นก่อนการขายจริง

สำหรับวิธีการคิดต้นทุนการผลิตนั้นจะมีวิธีการคิดต้นทุนได้หลายแบบคือ

1. ต้นทุนจริง (Historical cost) เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลต้นทุนการผลิตตามที่เกิดขึ้นจริง และจะเสนอตัวเลขต้นทุนที่แท้จริงได้ต่อเมื่อการผลิตได้เสร็จสิ้นลงแล้ว

Wixson, Kell, Bedford, Accountant's Handbook New

York: The Ronald Press Company 1970 12,16

2. ต้นทุนที่หาไว้ล่วงหน้า คือวิธีการที่กำหนดต้นทุนไว้ล่วงหน้า และใช้ต้นทุนนี้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อให้ต้นทุนเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งมี 2 วิธี

2.1 ต้นทุนโดยประมาณ (Estimated Cost) คือระบบการคิดต้นทุนโดยมีการประมาณไว้ล่วงหน้าว่าต้นทุนการผลิตในงวดต่อไปควรจะเป็นเท่าใด โดยการประมาณต้นทุนสำหรับปัจจัยการผลิตแต่ละชนิด

2.2 ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) คือต้นทุนการผลิตที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างมีหลักเกณฑ์ในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วยโดยใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ณ ระดับการผลิตโดยปกติของกิจการ

สำหรับวิธีการปฏิบัติโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยมักจะมีการคิดต้นทุนตามวิธีที่ 1 คือคิดต้นทุนจ่ายจริง (Historical Cost) ที่เกิดขึ้น และมักจะประเมินหาต้นทุนต่อการผลิตสุกร 1 กิโลกรัม ทั้งนี้เนื่องจากการจำหน่ายสุกรมีชีวิต สุกรชำแหละทั้งตัว ต่างก็คิดราคาต่อ 1 กิโลกรัมเป็นเกณฑ์ และในการประเมินต้นทุนการผลิตสุกรซึ่งมีน้ำหนักจำหน่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 100 กิโลกรัม ในตลาดของประเทศไทยนั้นได้มีผู้ประเมินไว้หลายราย ซึ่งขอยกตัวอย่างมาดล่าวบางรายดังต่อไปนี้

ประพันธ์ เสวตพันธ์ (กรกฎาคม 2517) ต้นทุนสุกรต่อ 100 ก.ก. ที่คำนวณได้จากฟาร์มที่คอนขางจะมีประสิทธิภาพของกรมปศุสัตว์ เป็นดังนี้

ค่าสุกสุกร	500	บาท
ค่าอาหารสัตว์	1,118	บาท
ค่าแรงงาน	60	บาท
ค่าน้ำ - ไฟ - อุปกรณ์ต่าง ๆ	20	บาท
ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน	30	บาท
ค่ายารักษาโรค	30	บาท
ค่าดอกเบี้ยเงินลงทุน	33	บาท
รวมต้นทุนทั้งสิ้น	<u>1,791</u>	บาท

สุชีพ รัตนสาร (2519) การเลี้ยงสุกร 1 ตัว ควรจะเกิดต้นทุนดังนี้

1. ต้นทุนลูกสุกร 1 ตัวจนถึงหยานนม

ค่าอาหารพ่อแม่ - แม่เลี้ยงลูก ลูก	272.00	บาท
ค่าเวชภัณฑ์	13.75	บาท
ค่าแรงงาน	9.02	บาท
ค่าเช่าโรงงาน	9.92	บาท
ค่าดอกเบี้ยเงินลงทุน	17.69	บาท
ค่าดอกเบี้ยลงทุนสร้างโรงเรือน	8.84	บาท
	<u>331.22</u>	บาท

2. ต้นทุนลูกสุกร 1 ตัวจากหยานนมถึง นน. 100 กิโลกรัม

ค่าอาหารระยะต่าง ๆ	1,015.74	บาท
ค่าแรงงาน	12.00	บาท
ค่าเช่าโรงเรือน	1.19	บาท
ค่าดอกเบี้ยการลงทุน	41.11	บาท
ค่าดอกเบี้ยในการก่อสร้างโรงเรือน	8.57	บาท
	<u>1,078.61</u>	บาท
รวมต้นทุนทั้งสิ้น	= 1,409.83	บาท
กิโลกรัมละ	= 14.09	บาท

นาม ศิริเสถียร (พฤศจิกายน 2520)

ต้นทุนการผลิตสุกรชนิด (นน. 10 - 100 ก.ก.) ประสิทธิภาพการ

ให้อาหาร 3.7

ค่าลูกสุกร	350.00	บาท
ค่าอาหารสุกรอ่อน	84.55	บาท
ค่าหัวอาหารสุกรเล็ก	69.93	บาท
ค่าหัวอาหารสุกรรุ่น	97.40	บาท

ค่าหัวอาหารสุกรขุน		63.72	บาท
การรำละเอียด		411.81	บาท
คอปลายขาว		<u>440.30</u>	บาท
		1,517.71	บาท
สูญเสีย 5 % ของน้ำหนัก ต้นทุนเพิ่มขึ้น		<u>86.00</u>	บาท
		1,603.71	บาท
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			
คายาปฏิชีวนะ	20.00		
ค่าแรงงาน	32.28		
คาน้ำ + ไฟฟ้า	9.55		
ค่าเสื่อมราคา	37.36		
คาคอกเปีย	<u>59.27</u>	<u>158.46</u>	บาท
		<u>1,762.17</u>	บาท

กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กองเศรษฐกิจการเกษตรได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตของสุกรขุน โดยถืออัตราเฉลี่ยของการผลิตสุกรขนาดน้ำหนักตัวละ 100 กิโลกรัมเป็นเกณฑ์ โดยการวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจกล่าวคือ คำนึงถึงแรงงานของผู้เป็นเจ้าของ ตลอดจนค่าเสียโอกาสเงินลงทุนเป็นต้น ซึ่งต้นทุนได้จำแนกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ต้นทุนผันแปร หมายความว่าต้นทุนส่วนที่แปรไปตามปริมาณการผลิต เช่น ต้นทุนประเภทคาวอาหารสัตว์ ค่าแรงงาน ค่าวัสดุ ค่าเสียโอกาส เงินลงทุนเป็นต้น
2. ต้นทุนคงที่ หมายความว่าต้นทุนที่มีจำนวนคงที่ในช่วงการผลิตหนึ่ง ๆ โดยไม่มากขึ้น หรือน้อยลงไปตามปริมาณการผลิต เช่น ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน ค่าใช้ที่ดิน

เป็นต้น

สำหรับวิธีการเก็บข้อมูลของเศรษฐกิจการเกษตรได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากฟาร์มของเกษตรกรทั่วประเทศ โดยให้เจ้าของฟาร์มกรอกข้อความลงในแบบฟอร์มที่กำหนดให้ แล้วกองเศรษฐกิจการเกษตรนำข้อมูลที่ไต่ทั้งคืนมาวิเคราะห์หากเฉลี่ยออกมา สำหรับค่าใช้จ่ายบางรายการเช่นค่าแรงงานของผู้เป็นเจ้านั้นกองเศรษฐกิจการเกษตรใช้วิธีการประเมินขึ้นจากอัตราค่าแรงในท้องถิ่นนั้น ๆ ส่วนค่าเสียโอกาส เงินลงทุนได้คิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร โดยคำนึงถึงว่าหากกิจการไม่ได้ใช้เงินลงทุนในธุรกิจชนิดนี้แล้ว และนำเงินลงทุนไปฝากไว้ที่ธนาคารก็ย่อมได้รับผลได้ในอัตราต่ำสุดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารเป็นต้น ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผลที่ได้ออกมาย่อมเป็นต้นทุนที่สูงกว่าต้นทุนโดยทั่วๆ ไปในความเข้าใจของเกษตรกร

ตัวอย่างการคิดต้นทุนการผลิตสัตว์ (สุกร)

ประจำเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2518

รายการ	สุกรขุนจาก 10 ก.ก. (หยานนม) ถึง 100 ก.ก. อายุ 6 - 26 สัปดาห์ แบ่งตามขนาดฟาร์ม		
	50 - 199 ตัว	200 - 499 ตัว	500 ขึ้นไป
<u>ต้นทุนผันแปร</u>			
ค่าพันธุ์	329.00	260.00	265.00
ค่าอาหาร	1,188.54	1,119.49	1,279.22
ค่าแรงงาน	38.29	38.04	27.24
ค่ายาป้องกันและรักษาโรค	9.12	11.64	7.13
ค่าน้ำ-ไฟฟ้า-อื่น ๆ	13.65	8.97	5.55
ค่าซ่อมเครื่องมือเครื่องใช้	0	0	0
รวม	1,578.60	1,438.14	1,584.14

ต้นทุนคงที่			
ค่าดอกเบี้ยเงินลงทุน	63.14	57.53	63.37
ค่าเสื่อมราคา หรือผลประโยชน์	38.00	22.00	15.04
ค่าใช้ที่ดิน	0.54	1.10	0.42
รวมต้นทุนคงที่	101.68	80.66	78.83
รวมต้นทุนการผลิตทั้งหมด	1,680.28	1,518.80	1,662.97
ต้นทุนผันแปรต่อ นน. 1 ก.ก.	15.78	14.38	15.84
ต้นทุนรวมต่อ นน. 1 ก.ก.	16.80	15.19	16.63

จากตัวเลขต้นทุนที่ได้ตามตัวอย่างข้างต้นแต่ละเดือน จะนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยประจำปี เพื่อคำนวณหาต้นทุนการผลิตของสุกรในปีนั้น ๆ ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ชี้ให้เห็นต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นในปีต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4

ต้นทุนการผลิตสุกรขุนพันธุ์ผสม (ขนาดน้ำหนัก 100 กิโลกรัม) เฉลี่ยต่อ 1 กิโลกรัม

ปี	ต้นทุนการผลิตทั้งหมด	ต้นทุนผันแปร	ต้นทุนคงที่
2515	9.11	8.49	0.62
2516	12.79	11.99	0.80
2517	16.18	15.23	0.95
2518	16.36	15.42	0.94
2519	15.78	14.88	0.88
2520	17.34	16.99	0.35
2521	14.62	14.34	0.28

ที่มา :-- กองเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ต้นทุนการผลิตของบริษัทตัวอย่าง

บริษัทฟาร์มโคราซ จำกัดก็เหมือนกับบริษัทอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์โดยทั่วไป ที่คิดต้นทุนการ^๑ ของสุกร ภายใต้งบหลักต้นทุนจ่ายจริงโดยถือค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในงวดเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรเป็นต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น และใช้วิธีการบัญชีแบบ Periodic Inventory คือ ถือค่าใช้จ่ายส่วนที่เป็นต้นทุนการผลิตตามจำนวนที่ไล่ไปดังนี้

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพ่อพันธุ์ - แม่พันธุ์รวมทั้งมูลค่าของของคงคลัง เช่น อนุเนื้อและลูกหมูนั้นได้ใช้วิธีการตีราคา ตามวิธีราคาขายสุทธิที่คาดว่าจะขายได้ (Net Realizable Value) โดยที่ราคามูลค่าของสุกรตอนต้นงวด และปลายงวดในวิธีเดียวกัน ส่วนแตกต่างของมูลค่าในระหว่างงวดจะถือเป็นต้นทุนการผลิตในงวดนั้น

ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ วัสดุสิ้นเปลือง ยารักษาโรคสัตว์ จะใช้วิธีการตีราคาตามราคาทุน และคิดต้นทุนตามวิธี Periodic Inventory โดยนำของคงคลังต้นงวดบวกซื้อในระหว่างงวดและหักด้วยของคงคลังปลายงวด ผลลัพธ์ที่ได้คือ ส่วนที่ไล่ไปถือเป็นต้นทุนการผลิต

รายจ่ายฟาร์มอื่น ๆ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน ค่าอาหารคนงาน ค่าน้ำค่าไฟ ฯลฯ ถือเป็นต้นทุนการผลิตตามจำนวนจ่ายจริงในงวดนั้น

สำหรับสุกรที่บริษัทเลี้ยง กิจการได้เลี้ยงสุกรจำหน่ายทั้งสุกรขุนและลูกสุกร แต่กิจการไม่ได้แยกคิดต้นทุนการผลิตตามประเภท แต่ใช้ต้นทุนรวมทั้งสิ้น นอกจากนี้กิจการยังมีการเลี้ยงเป็ดและห่านเป็นผลิตผลพลอยได้ (By Product) แต่เนื่องจากเป็ด และห่านมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับมูลค่าของสุกร บริษัทจึงได้ถือเพียงแต่ว่ารายได้จากการจำหน่ายเป็ด และห่านนั้นเป็นเพียงส่วนเพิ่มของยอดขาย และได้นำไปรวมกับยอดขายของผลิตผลเอกคือสุกร โดยไม่ได้คิดแยกส่วนนี้ออกจากต้นทุนการผลิตของสุกรแต่อย่างใด

ตัวอย่างงบกำไรขาดทุน งบต้นทุนผลิต รายละเอียดสุกรคงเหลือและงบค่าใช้จ่ายของบริษัทฟาร์มโคราซ จะแสดงดังต่อไปนี้

บริษัทฟาร์มโคราช จำกัด
งบกำไรขาดทุน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 กรกฎาคม 2521

รายได้จากการขายหมูเนื้อ	0,000,000.00
รายได้จากการขายลูกหมู	000,000.00
รายได้จากการขายพอหมู	000,000.00
รายได้จากการขายแม่หมู	000,000.00
รายได้จากการขายไข่เบ็ด	000,000.00
รวมรายได้	0,000,000.00
ต้นทุนการผลิต	000,000.00
(เอกสารประกอบ 1)	
กำไรขั้นต้น	0,000,000.00
<u>หัก</u>	
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	000,000.00
(เอกสารประกอบ 2)	
กำไรจากการดำเนินงาน	0,000,000.00
<u>รายได้อื่น ๆ</u>	
รายได้เบ็ดเตล็ด	000,000.00
กำไรสุทธิ	<u>0,000,000.00</u>
งบจัดสรรกำไรขาดทุนสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 กรกฎาคม 2521	
ยอดกำไรสะสมก่อนปี 2520	000,000.00
<u>บวก</u> กำไรสุทธิปี 2521	<u>0,000,000.00</u>
ยอดยกไปงบดุล	<u>0,000,000.00</u>

บริษัทฟาร์มโคราช จำกัด
ยอดสุกรคงเหลือ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2521

<u>สุกรขุน</u>	อายุ 0-1.5 เดือน	จำนวน	398	ตัว ๆ ละ	330.00	บาท	131,340.00	
	" 1.5-2 "	" "	118	" "	400.00	"	47,200.00	
	" 2 - 3 "	" "	188	" "	405.00	"	76,140.00	
	" 3 - 5 "	" "	208	" "	770.00	"	160,160.00	
	" 5 - 7 "	" "	60	" "	1,300.00	"	<u>78,000.00</u>	492,840.00
<u>หมูสาว</u>	น้ำหนัก 70-100 กก.	จำนวน	26	ตัว ๆ ละ	4,800.00	บาท	124,800.00	
	" 130 "	" "	16	" "	6,150.00	"	<u>98,400.00</u>	223,200.00
<u>แม่หมู</u>	น้ำหนักเฉลี่ย 100กก.	จำนวน	208	ตัว ๆ ละ	5,250.00	บาท		1,092,000.00
<u>พอหมู</u>	น้ำหนัก 90-100 กก.	จำนวน	4	ตัว ๆ ละ	6,100.00	บาท	24,400.00	
	" 175-200 "	" "	7	" "	8,950.00	"	<u>62,650.00</u>	87,050.00
<u>เป็ดและห่าน</u>	เป็ด	200	ตัว ๆ ละ	40.00	บาท		8,000.00	
	ห่าน	30	" "	60.00	บาท		<u>1,800.00</u>	<u>9,800.00</u>
								<u>1,904,890.00</u>

บริษัทฟาร์มโครราช จำกัด
ต้นทุนการผลิต

(เอกสารประกอบ 1)

	<u>ต้นงวด</u>	<u>ซื้อ</u>	<u>ปลายงวด</u>	<u>ต้นทุนการผลิต</u>
ค่าหมูเนื้อและลูกหมู	286,200.00	0	492,840.00	(206,640.00)
ค่าพอหมู	57,750.00	33,630.00	87,050.00	4,330.00
ค่าแม่หมู	1,372,500.00	83,351.00	1,315,200.00	140,651.00
ค่าเบ็ดและห่าน	6,800.00	6,400.00	9,800.00	3,400.00
ค่าอาหารสัตว์	29,632.50	1,805,749.00	0	1,835,381.50
คายาสัตว์	30,842.00	424,242.00	0	455,084.00
เงินเคื่อนและค่าจ้างแรงงาน	0	156,140.00	0	156,140.00
ค่าอาหารคนงาน	0	48,815.00	0	48,815.00
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับไฟฟ้า	0	85,074.55	0	85,074.55
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาฟาร์ม	0	139,837.50	0	139,837.50
ค่าเบี้ยประกันจ่าย	0	3,214.70	0	3,214.70
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดในการผลิต	0	10,570.00	0	10,570.00
ค่าเสื่อมราคา - เครื่องไฟฟ้า	0	19,530.10	0	19,530.10
ค่าเสื่อมราคา - โรงเรือน	0	361,438.28	0	361,438.28
	<u>1,783,724.50</u>	<u>3,177,992.13</u>	<u>1,904,890.00</u>	<u>3,056,826.63</u>

บริษัทฟาร์มโคโรรา จำกัด
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

(เอกสารประกอบ 2)

ค่าน้ำมัน	33,508.00	บาท
ค่าดอกเบี้ยจ่าย	204,290.58	บาท
ค่าเลี้ยงรับรองและบริจาค	13,875.00	บาท
ค่าภาษีเงินได้	759.72	บาท
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	23,716.50	บาท
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรถยนต์	3,596.00	บาท
ค่าเสื่อมราคา - อุปกรณ์เครื่องใช้	28,001.18	บาท
ค่าเสื่อมราคา - รถยนต์	7,600.00	บาท
ค่าสอบบัญชี	<u>5,000.00</u>	บาท
	<u><u>320,346.98</u></u>	บาท

วิธีการดำเนินการประเมินต้นทุนการผลิต

เนื่องจากอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์เป็นอุตสาหกรรมที่มีผลผลิตแตกต่างไปจากอุตสาหกรรมอื่น เพราะผลผลิตที่ปรากฏในบัญชีงานระหว่างทำเป็นสิ่งที่มีชีวิต ซึ่งสามารถมีมูลค่าสูงขึ้นทุกๆ ครั้งด้วยตัวเอง นอกจากนี้ในกรรมวิธีการผลิตก็ไม่สามารถที่จะแบ่งแยกหรือกำหนดขั้นตอนในการผลิตออกได้โดยชัดเจนทำให้มีความยากลำบากในการแบ่งแยกต้นทุนในการผลิตว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนเป็นเท่าใด และผลผลิตที่ได้ขึ้นอยู่กับอัตราการรอดและเจริญเติบโตจนกว่าจะถึงวันที่จำหน่ายออกไป นอกจากนั้นคร่าบโคที่ผลผลิตยังไม่ถูกจำหน่ายออกไปทั้ง ๆ ที่ถึงระยะเวลาที่ควรจำหน่ายได้แล้วต้นทุนการผลิตก็จะถูกสะสมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้เลี้ยงต้องให้อาหารแก่สุกรไปจนกว่าสุกรจะถูกจำหน่ายออกไปได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับเมื่อผลิตผลถึงอายุการจำหน่ายแล้วสามารถจำหน่ายออกไปได้ในทันที ต้นทุนการผลิตก็จะต่ำและผลได้คือผลกำไรก็จะค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามวิธีการที่ผู้เขียนจะนำมาใช้นี้ จะเป็นการประเมินต้นทุนการผลิตโดยการที่คิดออกมาในลักษณะตัวเฉลี่ยว่าโดยปกติกิจการหรือเกษตรกรโดยทั่ว ๆ ไปขายสุกรในน้ำหนักตัวเฉลี่ยประมาณ 1 กิโลกรัม และหาต้นทุนต่อน้ำหนัก 1 กิโลกรัมของสุกรขุน แม้ว่าหากหาต้นทุนของสุกรส่วนใหญ่จะใช้วิธีการต้นทุนรวม (Absorption Costing) คือคิดเป็นต้นทุนผลิตผลทั้งต้นทุนคงที่และแปรได้ แต่อย่างไรก็ตามในการคำนวณต้นทุนจะแยกเป็นส่วนต้นทุนแปรได้ และคงที่ ทั้งนี้เพราะวิธีการต้นทุนแบบต้นทุนแปรได้ (Direct Costing) มีประโยชน์ในด้านการตัดสินใจบางประการในการผลิตสุกร ซึ่งจากข้อเท็จจริงของการผลิตและราคาของสุกรในประเทศมักจะมีลักษณะเป็นวัฏจักร คือราคาสุกรจะสูงขึ้นในช่วงหนึ่งและตกต่ำลงในช่วงหนึ่งสลับกันเช่นนี้ตลอดไป ดังนั้นในภาวะที่ราคาสุกรตกต่ำอย่างมาก กิจการอาจจะใช้เฉพาะต้นทุนแปรได้ที่สำคัญคือ ค่าอาหารสัตว์และค่านายแล้งเท่านั้นมาเป็นข้อพิจารณาในการตัดสินใจว่าจะดำเนินกิจการต่อไปหรือไม่ เพราะวิธีการแบบ Direct Costing เหมาะสำหรับการตัดสินใจในระยะสั้นมากกว่าแบบ Absorption Costing

วิธีการต้นทุนแปรได้หรือต้นทุนตรง (Variable Costing หรือ Direct Costing) คือวิธีการคิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์เฉพาะต้นทุนที่มีลักษณะแปรไปตามปริมาณ

ผลิตเท่านั้น ส่วนต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) นั้น ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามช่วงเวลา (Period Cost) ดังนั้นจึงจะตัดจำหน่ายทั้งหมดในงวดบัญชี ไม่ยกยอดถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ซึ่งการใช้วิธีการคิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์แบบต้นทุนแปรได้ นั้น จะมีผลประโยชน์ทางการตัดสินใจได้หลายประการคือ

1. การถัวต้นทุนคงที่ เป็นต้นทุนสำหรับงวดทั้งหมดจะทำให้เข้าใจได้ง่าย
2. การใช้วิธีการแบบต้นทุนแปรได้ นั้น เมื่อปริมาณขายในงวดสูงกำไรก็จะสูง และเมื่อปริมาณขายต่ำกำไรก็จะต่ำ ซึ่งตรงกับความเข้าใจของบุคคลโดยทั่วไป
3. การทำงานการเงินตามวิธีต้นทุนแปรได้ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน-จำนวน-กำไร (Cost-Volume-Profit Analysis) ได้ชัดและสังเกตเห็นแนวโน้มของจุดคุ้มทุน (Break - Even Point) ได้ง่ายกว่า
4. การวัดผลกำไรของหน่วยงานย่อย สาขาโรงงานแต่ละแผนกขายทำได้ง่าย เพราะปกติหน่วยงานแต่ละแห่งจะมีค่าใช้จ่ายแปรได้แยกต่างหากจากกัน ส่วนค่าใช้จ่ายคงที่ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนรวม มักแสดงแยกไว้ ดังนั้นการแสดงผลการเงินตามวิธีต้นทุนแปรได้จึงทำให้สะดวก และสามารถวัดผลกำไรของหน่วยงานแต่ละหน่วยได้ชัดเจนกว่า

ข้อเสียของต้นทุนแปรได้ ต้นทุนแปรได้มักไม่นิยมใช้ในการจัดทำงบการเงิน เพราะเหตุผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การที่ไม่นำต้นทุนคงที่มารวมในสินค้าคงเหลือ ทำให้สินค้าคงเหลือแสดงราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งผิดหลักการบัญชีที่ว่าต้นทุนยอมหมายความว่าจำนวนเงินทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อให้ได้ทรัพย์สินนั้นมา ดังนั้นต้นทุนคงที่ควรจบรวมเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าคงเหลือด้วย
2. เป็นการยากที่จะแบ่งแยกค่าใช้จ่ายให้เห็นโดยชัดเจนว่าส่วนใดแปรได้และส่วนใดคงที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายโรงงาน ดังนั้นเมื่อมองไม่เห็นชัดว่าค่าใช้จ่ายนั้นแปรได้ ก็จะถือว่าส่วนนั้นคงที่ทั้งหมดซึ่งทำให้การแสดงผลของต้นทุน

ทุนแปรได้ ทุนคงที่และกำไรส่วนเกินของทุนแปรได้ผิดไปจากความจริง

3. การใช้ทุนแปรได้ในการตัดสินใจบางประการอาจจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นเฉพาะทุนแปรได้ไม่ใช่ทุนทั้งหมดที่มีความหมายต่อการตัดสินใจบางประการและไม่อาจจะนำไปใช้หากไม่มีการปรับปรุงตัวเลขให้เหมาะสมกับกรณีนั้นเมื่อผู้เขียนเห็นว่าภาวะของการเลี้ยงสุกรนั้นในบางครั้งจะต้องมีการตัดสินใจบางประการในระยะสั้น เช่น ในระยะเวลาที่ระดับราคาตกต่ำอย่างมาก ดังนั้นจึงเก็บต้นทุนในลักษณะที่เน้นในเรื่องของทุนแปรได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนค่าอาหารสัตว์จะถือเป็นต้นทุนแปรได้ที่สำคัญ ส่วนต้นทุนคงที่เช่น ค่าใช้จ่ายฟาร์มและอื่น ๆ จะนำมาคิดในลักษณะตัวเฉลี่ยต่อหน่วย

ในการประเมินต้นทุนการผลิตของสุกร ซึ่งผู้เขียนประเมินขึ้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการประเมินต้นทุนจากการเก็บตัวเลขของบริษัทตัวอย่างคือ บริษัทฟาร์มโคราช จำกัดเท่านั้น ดังนั้นต้นทุนการผลิตจึงเป็นต้นทุนที่ประมาณขึ้นภายใต้สภาวะแวดล้อมของการผลิต และการจัดการของบริษัทตัวอย่าง ขนาดของเงินลงทุน ทำให้ตั้ง ตลอดจนวิธีการจัดการเป็นต้น การที่ผู้เขียนเลือกบริษัทนี้เป็นที่มาของข้อมูลตัวอย่าง เนื่องจากเหตุผลที่ว่า เป็นธุรกิจขนาดกลาง ซึ่งธุรกิจขนาดนี้มีจำนวนมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจากขนาดของการลงทุนไม่สูงเกินไป นักธุรกิจขนาดกลางสามารถลงทุนในกิจการฟาร์มสุกรขนาดนี้ได้ และสำหรับปีบัญชีที่เกิดค่าใช้จ่ายอื่นเป็นที่มาของตัวเลขจะใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในช่วงบัญชีซึ่งเริ่ม 1 สิงหาคม 2521 และสิ้นสุด 31 กรกฎาคม 2522 มากกว่าช่วงอื่น ๆ เพราะจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการของบริษัทพบว่า ช่วงก่อนหน้านั้นธุรกิจอยู่ในลักษณะการเริ่มต้นของกิจการ มีการลงทุนในทรัพย์สินประจำเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นต้นว่า เมื่อโรงเรือนที่ 1 ถูกก่อสร้างเสร็จและเริ่มใช้งานโดยยังไม่มีผลผลิต หรือมีก็ยังไม่เต็มกำลังการผลิตก็มีการก่อสร้างโรงเรือนที่ 2 และที่ 3 ไปเรื่อย ๆ ดังนั้นโรงเลี้ยงสุกรแต่ละโรงจึงถูกใช้งานไม่เต็มที่ตลอดระยะเวลาดังกล่าว แต่ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายฟาร์มประเภทค่าเสื่อมราคาก็ได้มีการตัดจำหน่ายแล้วในงบการเงิน โดยถือเอาตามจำนวนปีที่ประมาณอายุใช้งานขึ้น ซึ่งถ้ามีการนำข้อมูลเหล่านี้มาคิดต้นทุนก็

จะใดต้นทุนที่สูงกว่าความเป็นจริงมาก ซึ่งกิจการได้ทำการผลิตเต็มที่ภายใต้การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือมีการควบคุมที่ดี มีการเก็บและติดตามข้อมูลที่เกิดขึ้นโดยละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งควรจะต้องเป็นตัวเลขนัยอย่างของการผลิตได้ก็คือปีที่ระบุดังนั้นผู้เขียนจึงจะ เน้นมาที่รายละเอียดของปีดังกล่าว สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมิน ต้นทุนมีดังนี้คือ

1. หน่วยต้นทุน (Cost Unit) หน่วยต้นทุนที่ใช้วัดผลผลิตต่อหน่วยนั้น จะวิเคราะห์ออกมาดังนี้

1.1 สุกกรขุน จะหาต้นทุนการผลิตทั้งต่อตัวและต่อ 1 กิโลกรัมโดยใช้หลักการคำนวณว่าสุกรโดยตัวเฉลี่ยแล้วจะขายในน้ำหนักประมาณกี่กิโลกรัมเป็นหลักสาเหตุที่ใช้หน่วยต้นทุนเป็นกิโลกรัมก็เพราะว่า ในการนำสุกรออกขายไม่ว่าจะเป็นการขายส่งสุกรมีชีวิต สุกรชำแหละ ก็มักจะมีการกำหนดราคาต่อกิโลกรัมเป็นหลัก ดังนั้นการประเมินต้นทุนก็ควรจะต้องประเมินหาต้นทุนต่อ 1 กิโลกรัมเช่นกัน

1.2 ลูกสุกร จะคำนวณหาต้นทุนการผลิตต่อ 1 ตัวเป็นหลักเพราะลูกสุกร เมื่อเวลาจำหน่ายมักจะกำหนดราคาเป็นตัวเมื่อน้ำหนักประมาณ 10 กิโลกรัมสำหรับราคาลูกสุกรจะสูงหรือต่ำแล้วแต่พันธุ์ของลูกสุกรแต่ละชนิด

2. ปริมาณการผลิตของสุกร ปริมาณการผลิตที่กิจการสามารถผลิตได้ในช่วงปีที่ทำการวิเคราะห์จะเก็บตัวเลขจากปริมาณผลิตจริงของรายละเอียดของสุกร และเนื่องจากลักษณะของอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ ผลิตที่ได้รับมักจะหมายความถึงจำนวนของสัตว์ที่มีชีวิตรอดอยู่ดังกล่าวแล้ว ดังนั้นผู้เขียนจึงเลือกเอาปีที่ผลิตอยู่ในลักษณะมีการสูญเสียในภาวะปกติ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการพบว่าปีที่ทำการวิจัยนี้ลูกสุกรที่จำเป็นต้องตัดจำหน่ายซึ่งที่อายุไม่ครบการจำหน่าย เนื่องมาจากลักษณะไม่ค้ำหรือตายหลังคลอดมีไม่เกิด 8 % ซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่ควรจะเป็น ปริมาณการผลิตลูกสุกรและสุกรขุนของบริษัท ฯ ในปีทำการวิจัยมีดังนี้

2.1 ปริมาณผลิตสุกรขุน เนื่องจากกิจการทำการผลิตทั้งลูกสุกรและสุกรขุนจำหน่ายโดยถือหลักที่ว่า กิจการจะเลี้ยงสุกรจนอายุเฉลี่ย 45 วัน และได้ขนาดน้ำหนักเฉลี่ย 10 กิโลกรัม กิจการจะทำการขายลูกสุกรทันทีหรือหลังจากอายุ 45 วัน ถ้าลูกสุกรขายไม่ได้ กิจการจะตัดสุกรรุ่นนั้นทิ้งจำนวนมาเป็นสุกรขุน ดังนั้น

การเก็บค่าเฉลี่ยของสุกรขุนที่จัดการไปทำการผลิตในระหว่างงวดมีจำนวนดังนี้คือ

สุกรขุนลงเหลือ ณ 31 กรกฎาคม 2522 จำนวน	325	ตัว
<u>บวก</u> สุกรขายระหว่างงวด	<u>925</u>	ตัว
รวม	1,250	ตัว
<u>หัก</u> สุกรขุนลงเหลือ ณ 1 สิงหาคม 2521	<u>574</u>	ตัว
จำนวนสุกรขุนที่ยังเหลือระหว่างงวด	<u>676</u>	ตัว

สำหรับน้ำหนักเฉลี่ยของสุกรขุนที่นำออกจำหน่ายมีดังนี้

	เดือน	จำนวนจำหน่าย	จำนวนกิโลกรัม
2521	สิงหาคม	164	15,994
	กันยายน	36	3,460
	ตุลาคม	100	10,209
	พฤศจิกายน	169	18,343
	ธันวาคม	72	7,207
2522	มกราคม	33	3,149
	กุมภาพันธ์	114	11,778
	มีนาคม	26	2,755
	เมษายน	14	1,420
	พฤษภาคม	129	13,792
	มิถุนายน	42	4,354
	กรกฎาคม	<u>26</u>	<u>2,979</u>
	รวม	<u>925</u>	<u>95,440</u>

$$\text{น้ำหนักเฉลี่ยเมื่อจำหน่าย} = \frac{95,440}{925} = 103.17 \text{ กิโลกรัม}$$

2.2 ปริมาณผลิตลูกสุกร สำหรับปริมาณผลิตของลูกสุกรในงวดที่ใช้วิธีเดียวกันกับสุกรขุน แต่เนื่องจากจำนวนของลูกสุกรที่ผลิตได้ทั้งหมดในงวดขอมหมายถึงลูกสุกรที่ขายไปเมื่ออายุเฉลี่ย 45 วัน รวมทั้งสุกรที่เมื่อครบ 45 วันแล้วถูกคัดมาเป็นสุกรขุนของฟาร์ม ซึ่งจะเลี้ยงจนน้ำหนักประมาณ 100 กิโลกรัม จึงถูกจำหน่ายออกไป ปริมาณผลิตลูกสุกรของบริษัทฟาร์มโคราช จำกัด มีดังนี้

	ปริมาณลูกสุกรคงเหลือ 31 กรกฎาคม 2522	จำนวน	505ตัว
<u>บวก</u>	ปริมาณขายจาก 1 สิงหาคม 2521 - 31 กรกฎาคม 2522		2,299
	ปริมาณคัดจากลูกสุกรเป็นสุกรขุนในงวด (จากหน้า 48)		<u>676</u> 2,975ตัว
			3,480ตัว
<u>หัก</u>	ลูกสุกรคงเหลือ 1 สิงหาคม 2521		<u>398</u> ตัว
	ปริมาณผลิตในงวด		<u>3,082</u> ตัว

3. ต้นทุนการผลิต การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตโคค้าเนิน
ดังนี้คือ

3.1 ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ เนื่องจากค่าอาหารสัตว์เป็นต้นทุนรายการที่สำคัญที่สุด และถือเป็นต้นทุนแปรได้ที่ใช้ในการตัดสินใจได้ในภาวะการณ์ของราคาที่สูงต่ำอย่างมากตามวัฏจักรของราคา ดังนั้นจึงได้ทำการทดลองการผลิตขึ้นโดยเฉพาะสุกรขุน โดยใช้สูตรส่วนผสมอาหารสัตว์ตามโปรแกรมของสฟาร์ฟีดของบริษัทกรุงเทพโภคภัณฑ์ จำกัด โดยการใช้สุกรเพศผู้ 10 ตัว เพศเมีย 10 ตัว เริ่มเลี้ยงเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2521 จนถึง 3 และ 4 พฤษภาคม 2522 ใช้เวลาในการเลี้ยง 151 และ 152 วันตามลำดับ สำหรับน้ำหนักสุกรเพศผู้ในการทดลองมีน้ำหนักโดยเฉลี่ย 10.58 กก. เพศเมียในขนาดน้ำหนักเฉลี่ย 13.16 กก. ซึ่งถือได้ว่าเป็นน้ำหนักโดยเฉลี่ยของสุกรที่หย่านม และในการตรวจชั่งน้ำหนักได้ทำการตรวจชั่งในระยะแรกทุก 15 วัน การใช้กำหนดเวลา 15 วันในการตรวจชั่งก็เนื่องมาจากเป็นระยะเวลาที่สุกรจะไม่เกิดความเครียดมากนัก ทั้งนี้เพราะถ้ามีการชั่งน้ำหนักถี่เกินไปจะทำให้สุกรเกิดความเครียด ซึ่ง

จะก่อให้เกิดผลเสียหลายประการเป็นต้นว่าทำให้สุกรกินอาหารน้อย ความเจริญเติบโต
น้อยลง เป็นต้น และการชั่งโดยเว้นระยะ 15 วัน จะกระทำจนน้ำหนักเฉลี่ย
ประมาณ 50 กิโลกรัม เพราะในช่วงระยะนี้สุกรจะอยู่ในระยะเจริญเติบโต หลังจากนั้นคือน้ำหนัก 50 - 100 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตอยู่ในระดับค่อนข้าง
สม่ำเสมอ และหลังจากน้ำหนัก 100 กิโลกรัมไปแล้วการเจริญเติบโตอยู่ในอัตรา
น้อยมาก ดังนั้นการดำเนินการเก็บข้อมูลจะแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้คือ

ระยะที่ 1 ตั้งแต่ลูกสุกรหยานม น้ำหนักประมาณ 10 กก. ถึง 25 กก.

ระยะที่ 2 ตั้งแต่น้ำหนักประมาณ 26 กก. ถึง 55 กก.

ระยะที่ 3 ตั้งแต่น้ำหนักประมาณ 55 กก. ถึง 100 กก. ขึ้นไป

การให้อาหารนี้เป็นกรให้อาหารสุกรสตาร์ฟีดของบริษัทกรุงเทพโภค
ภัณฑ์ จำกัด ซึ่งมีโปรแกรมการให้อาหารดังนี้

1. อาหารสุกรนม (สน.) ใช้สำหรับสุกรแรกเกิดจนถึงน้ำหนัก 10
กิโลกรัม สน. เป็นอาหารสำเร็จรูปชนิดเม็ดเล็ก ซึ่งจะหัดป้อนให้ลูกสุกรกินตั้งแต่
อายุได้ 1 วันเพื่อเสริมกับน้ำนมของแม่สุกร และหลังจากหยานมแล้วก็ใช้ไ้จนถึง
น้ำหนักประมาณ 10 กก.

2. อาหารสุกรเล็ก (ส.1) เป็นอาหารสำเร็จรูปชนิดเม็ดที่จะเร่งการ
เจริญเติบโตของลูกสุกรในระยะน้ำหนัก 10 กิโลกรัมถึง 25 กิโลกรัม ใช้อาหารส.1
เลี้ยงต่อจากสน. จนถึงน้ำหนักได้ 25 กิโลกรัม

3. หัวอาหาร(สข.) เป็นหัวอาหารที่ผสมกับรำละเอียด ปลาช่อน
หรือข้าวโพด และมันเส้นบด โดยใช้อาหารนี้เลี้ยงได้ตั้งแต่ น้ำหนัก 25 กิโลกรัมจน
ถึงขาย แต่แบ่งวิธีการผสมตามระยะของน้ำหนักหมูและมีวิธีการผสม 3 แบบตาม
ราคาของวัตถุดิบดังนี้

สูตรขุนน้ำหนัก 25 - 50 ก.ก.

วิธีผสม ส่วนผสม	แบบที่ 1 (ก.ก.)	แบบที่ 2 (ก.ก.)	แบบที่ 3 (ก.ก.)
หัวอาหาร - สข.	30	30	30
ข้าวโพค/ปลายข้าว	80	55	30
รำละเอียด	-	50	25
มันเส้นบด	-	-	20
รวม	110	135	105

สูตรขุนน้ำหนัก 50 กิโลกรัมจนถึงชาย

วิธีผสม ส่วนผสม	แบบที่ 1 (ก.ก.)	แบบที่ 2 (ก.ก.)	แบบที่ 3 (ก.ก.)
หัวอาหาร สข.	30	30	30
ข้าวโพค/ปลายข้าว	120	100	45
รำละเอียด	-	70	40
มันเส้นบด	-	-	30
รวม	150	200	145

สำหรับวิธีการที่นำมาใช้ในการทดลองการให้อาหารใช้ดังนี้คือ

ระยะที่ 1 ให้อาหารหมูเล็ก (ส.1) ชนิดเม็ดโดยไม่ต้องผสมอาหารชนิดอื่น
จากน้ำหนัก 10 ก.ก. ถึง 25 ก.ก.

ระยะที่ 2 ใช้การผสมอาหารโดยผสมหัวอาหาร (สข) ตามสูตรของการให้อาหารสำหรับน้ำหนัก 25 - 50 ก.ก. วิธีที่ 2 คือผสมหัวอาหาร ปลายข้าว รำละเอียดในอัตราส่วน 30 : 55 : 50

ระยะที่ 3 เมื่อน้ำหนัก 50 กิโลกรัมจนถึงขายให้อาหารโดยผสมหัวอาหาร
(สข.) ตามสูตรอาหารแบบที่ 2 คือผสม หัวอาหาร : ปลาขี้ขาว : รำละเอียด ใน
อัตราส่วน 30 : 100 : 70

ซึ่งผลของการทดลองเลี้ยง เพื่อเก็บตัวเลขต้นทุนค่าอาหารปรากฏดังนี้

ตารางที่ 5

บริษัทฟาร์มโคราช จำกัด

การทดสอบหาต้นทุนการผลิตสุกร โดยการใส่สุกรเพศผู้ 10 ตัว - เพศเมีย 10 ตัว
(เริ่มเลี้ยง 3 ธันวาคม 2521 - 3,4 พฤษภาคม 2522 ระยะเวลาเลี้ยง 152 15 วัน)

	ระยะที่ 1				ระยะที่ 2						ระยะที่ 3	
	ผู้	เมีย	ผู้	เมีย	ผู้	เมีย	ผู้	เมีย	ผู้	เมีย	ผู้	เมีย
จำนวนวันที่เลี้ยง	15	15	15	9	15	6	15	15	14	15	78	91
นน. หมูเฉลี่ยครั้งแรก ต่อตัว(ก.ก.)	10.58	13.16	16.6	19.2	26.0	24.4	34.7	28.5	44.8	37.8	55.7	49.79
นน. หมูเฉลี่ยครั้งหลัง ต่อตัว(ก.ก.)	16.6	19.2	26.0	24.4	34.7	28.5	44.8	37.8	55.7	49.1	107.2	106.1
นน. หมูที่เพิ่มขึ้น 1 ตัว (ก.ก.)	6.02	6.04	9.4	5.2	8.7	4.1	10.1	9.3	10.9	11.3	51.5	56.31
นน. หมูที่เพิ่มขึ้น 1 ตัว (ก.ก.) 1 วัน	0.4	0.402	0.63	0.58	0.58	0.68	0.67	0.62	0.77	0.75	0.66	0.61
จำนวนอาหารที่กิน ตัว (ก.ก.)	10.5	11.7	17.03	10.35	22.85	7.8	28.1	27.05	31.5	30.25	205.8	212.3

	ระยะที่ 1				ระยะที่ 2				ระยะที่ 3			
	จ	เม	จ	เม	จ	เม	จ	เม	จ	เม	จ	เม
จำนวนอาหารที่กิน/ ตัว (ก.ก.) 1 วัน	0.7	0.78	1.135	1.15	1.523	1.3	1.87	1.8	2.25	2.01	2.63	2.33
อัตราอาหารแลก เนอ	1.74	1.937	1.81	1.99	2.63	1.902	2.78	2.908	2.88	2.68	3.99	3.77
ต้นทุนอาหาร/กก.												
ต้นทุนอาหาร/นน. 1 กก.												

ตารางที่ 6
สรุปผลการทดลองเลี้ยงสุกรเพื่อหาต้นทุนการผลิต

	เพศผู้ (10ตัว)	เพศเมีย(10 ตัว)
จำนวนวันที่ใช้ในการเลี้ยง	<u>152</u>	<u>151</u>
น.น. หมูโดยเฉลี่ยเมื่อเริ่มเลี้ยง	10.52	13.16
น.น. หมูโดยเฉลี่ยครั้งหลังสุด	107.2	106.1
น.น. หมูที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อตัว	96.62	92.94
น.น. หมูที่เพิ่มขึ้น/ตัว/วัน	0.63	0.61
จำนวนอาหารที่กิน/ตัว(ก. ก.)	315.78	301.75
จำนวนอาหารที่กิน/ตัว/วัน	2.07	1.99
อัตราอาหารแลกเนื้อ	3.26	3.24

ตารางที่ 7

ปริมาณการให้อาหารตั้งแต่น้ำหนัก 25 ก.ก. - ชายต่อสุกร 1 ตัวต่อวัน

เพศ	ระยะที่	นน. เริ่ม	นน. ครั้ง หลัง	จำนวนวันที่ เลี้ยง	อาหาร		รำ (กก.)	รวม (กก.)
					ปลายข้าว	สข.(กก.)		
ผู้	2	26.0	55.7	44	0.41	0.76	0.69	1.86
	3	55.7	107.2	30	0.38	1.26	0.88	2.52
				30	0.39	1.31	0.92	2.62
				18	0.43	1.44	1.00	2.81
เมีย	2	24.4	49.7	37	0.39	0.72	0.65	1.76
	3	49.7	106.1	30	0.31	1.02	0.72	2.05
				30	0.37	1.24	0.87	2.48
				31	0.37	1.24	0.87	2.48

ตารางที่ 8

ผลการใช้อาหารสุกร ตามโปรแกรมของสตาฟฟิด

เพศ	ระยะ ที่	น้ำหนัก	ใช้อาหาร	ระยะเวลา เลี้ยง	เฉลี่ย น้ำหนัก ที่เพิ่ม	อาหารที่ กินทั้ง หมด	ประสิทธิ ภาพการ แลกเปลี่ยน
ผู้	2	26.0 - 55.7 กก.	สข+ปลายขาว+รำ	44	0.675	82.36	2.774
	3	55.7-107.2 กก.	— " —	78	0.660	205.80	3.997
เมีย	2	24.4- 49.79กก.	— " —	37	0.678	65.79	2.623
	3	49.79-106.1กก.	— " —	91	0.619	212.30	2.769

ตารางที่ 9

สรุปรายละเอียดปริมาณ การใช้อาหารต่อสุกร 1 ตัว

ประเภทอาหาร	เพศผู้ (10.58-107.2 กก.)		เพศเมีย (13.16-106.1 กก.)	
	จำนวนทั้งสิ้น(กก.)	%	จำนวนทั้งสิ้น(กก.)	%
อาหารสำเร็จเม็ด(สง)	27.53	8.72	22.05	7.34
หัวอาหาร สข.	49.17	15.57	46.47	15.48
ปลายขาว	136.47	43.22	132.96	44.28
รำ	102.56	32.48	98.76	32.89
รวมอาหารที่กิน/ตัว	315.73	100.00	300.24	100.00

จะให้อาหารสำเร็จเม็ดของลูกสุกรเฉพาะระยะที่ 1 เท่านั้นคือเมื่อน้ำหนัก
ประมาณ 10 กก. - 25 กก.

การทดลองเลี้ยงสุกรหาต้นทุนการผลิตดังกล่าวเป็นการหาต้นทุนอาหารสัตว์ โดยเฉพาะในแง่ของปริมาณอาหารสัตว์ที่ใช้เลี้ยงสุกร แต่ไม่ได้หาออกมาเป็นจำนวนเงิน ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปราคาอาหารสัตว์จะไม่คงที่ เช่น ราคาอาหารสำเร็จรูปมักมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ราคารำ หรือ ปลายข้าวอาจจะสูงหรือต่ำแล้วแต่สถานะของตลาดในขณะนั้น ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการคำนวณต้นทุน ณ วันที่ใดวันหนึ่งได้โดยการใช้ราคาอาหารสัตว์ประจำวันนั้นคูณเข้าไปก็จะได้ตัวเลขต้นทุนค่าอาหารประจำวันนั้นทันที ดังเช่น ค่าอาหารสัตว์ประจำเดือน มกราคม 2523 มีดังนี้

ราคาอาหารลูกสุกร (ต1) กก. ละ	4.32	บาท (ใช้เฉพาะระยะที่ 1)
ราคาหัวอาหาร (ตข) กก. ละ	5.85	บาท
ราคาปลายข้าว กก. ละ	2.65	บาท
ราคารำ กก. ละ	2.83	บาท

สูตรปริมาณอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรขุนน้ำหนัก 25 - 50 กิโลกรัมและน้ำหนัก 50 กิโลกรัมจนถึงขายเป็นดังนี้

	<u>ปริมาณอาหาร(กก.)</u>	<u>ราคา กก. ละ</u>	<u>จำนวนเงิน(บาท)</u>
<u>น้ำหนัก 25-50 กิโลกรัม</u>			
หัวอาหาร	30	5.85	175.50
ปลายข้าว	55	2.65	145.75
รำ	<u>50</u>	<u>2.83</u>	<u>141.50</u>
รวม	<u>135</u>		<u>462.75</u>
	เฉลี่ยราคาอาหารกิโลกรัมละ		3.42

น้ำหนัก 50 กิโลกรัม - ชาย

หัวอาหาร (สข)	30	5.85	175.50
ปลายขาว	100	2.65	265.00
รำ	<u>70</u>	<u>2.83</u>	<u>198.10</u>
รวม	<u>200</u>		<u>638.60</u>

เฉลี่ยราคาอาหารกิโลกรัมละ 3.19

จากตารางการคำนวณต้นทุนอาหารสัตว์ต่อ 1 กิโลกรัมข้างบนนี้ เราสามารถนำไปคำนวณหาต้นทุนค่าอาหารต่อน้ำหนักสุกร 1 กิโลกรัมทุกระยะของการเจริญเติบโต ดังนี้

ตารางที่ 10

แสดงต้นทุนค่าอาหารสัตว์ต่อน้ำหนักสุกร 1 กิโลกรัม (เพศผู้)

จำนวนวันในการเลี้ยง	15	15	15	15	14	78
น้ำหนักครั้งแรก	10.58	16.6	26.0	34.7	44.8	55.7
น้ำหนักครั้งหลัง	16.6	26.0	34.7	44.8	55.7	107.2
อัตราการแลกเปลี่ยน	1.74	1.81	2.63	2.78	2.88	3.99
ราคาอาหารกิโลกรัมละ	4.32	4.32	3.42	3.42	3.42	3.19
ต้นทุนค่าอาหารต่อ 1 ก.ก.	7.516	7.819	8.994	9.507	9.849	12.728

จากตารางข้างบนนี้เราจะสังเกตเห็นว่าสุกรนั้นมีอัตราการเจริญเติบโตในขั้นแรกสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว คือใช้ต้นทุนค่าอาหารน้อยแต่สามารถเพิ่มน้ำหนักขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสังเกตได้จากต้นทุนค่าอาหารในช่วงแรกจะมีต้นทุนต่อหน่วยค่าในการที่จะแลกเปลี่ยนได้ 1 กิโลกรัม และต้นทุนนี้จะมีค่าสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งแสดงถึงว่าสุกรจะมีอัตราการเจริญเติบโตลดลงในช่วงหลัง ๆ ของการเลี้ยง และหลังจากที่มีน้ำหนักถึง 100 กิโลกรัมแล้ว อัตราการเจริญเติบโตของสุกรจะช้ามาก

สำหรับอาหารลูกสุกรในระยะแรก คือแรกเกิดจนถึงน้ำหนักประมาณ 10 กิโลกรัม ทางบริษัทได้ให้อาหารหมูนม (สน) เพื่อเป็นอาหารเสริมกับน้ำนมของแม่ โดยเริ่มให้เมื่อเกิดได้ 7 วันจนถึงอายุ 45 วัน ซึ่งเป็นวันที่ตัดจากลูกสุกรเป็นลูกสุกรขุนรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 3 กิโลกรัมต่อตัว

3.2 ต้นทุนคายนาสัตว์

คายนาสัตว์ ถือเป็นต้นทุนแปรผันชนิดหนึ่งปกติบริษัทจะให้ยาแก้อุจจารตามระยะเวลาของการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง และคายนาสัตว์ส่วนใหญ่จะมากน้อยตามฤดูกาลด้วย เป็นที่น่าในฤดูฝนคายนาสัตว์จะสูง เพราะอาหารสัตว์มีความชื้นสูงสุกรกินแล้วจะเป็นโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร ช่วงฤดูหนาวเป็นอันดับ 2 และฤดูร้อนเกิดเป็นจำนวนน้อย และจากการวิเคราะห์การใช้จ่ายปรากฏว่าส่วนใหญ่ของคายนาสัตว์คือประมาณ 70 % ของมูลคายนาสัตว์เป็นต้นทุนของการเลี้ยงลูกสุกร และแม่สุกรที่กำลังเลี้ยงลูกและอีก 30 % เป็นของสุกรขุนดังนั้นคายนาสัตว์ที่เกิดขึ้นในงวดที่กำลังพิจารณามีจำนวนทั้งสิ้น 260,355.00 บาทจึงแบ่งดังนี้

70 % เป็นต้นทุนการเลี้ยงลูกสุกร	=	182,248.5	บาท
30 % เป็นต้นทุนการเลี้ยงสุกรขุน	=	78,106.5	บาท
ต้นทุนคายนาสัตว์ของลูกสุกร	=	59.13	บาท
ต้นทุนคายนาสัตว์ของสุกรขุน	=	96.90	บาท

3.3 ต้นทุนค่าใช้จ่ายฟาร์ม

ค่าใช้จ่ายฟาร์มที่เกิดขึ้นในงวดปี 2521 - 2522 มีรายการดังนี้

เงินเดือนและค่าจ้าง	147,452.00	บาท
ค่าอาหารคนงาน	40,450.00	บาท
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับไฟฟ้า	63,448.95	บาท
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาฟาร์ม	9,452.00	บาท
ค่าเบี้ยประกันจ่าย	4,207.88	บาท
ค่าเสื่อมราคา - เครื่องไฟฟ้า	19,530.10	บาท
- โรงเรือน	362,407.68	บาท
	<u>646,948.61</u>	บาท

เนื่องจากลักษณะการเกิดขึ้นของค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายประเภท
 คงที่คือไม่มีลักษณะแปรไปตามปริมาณการผลิต เช่น ค่าเสื่อมราคา; ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซม
 ส่วนเงินเดือนนั้นก็มีการจ่ายเป็นรายเดือน ดังนั้นเมื่อค่าใช้จ่ายฟาร์มส่วนใหญ่เกิดขึ้น
 ตามระยะเวลา จึงถือว่าหลักเกณฑ์จะนำมาแบ่งค่าใช้จ่ายฟาร์มให้กับสุกรจึงถือเอาทั้ง
 จำนวนและระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรเหล่านั้นในฟาร์มเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง โดย
 การนำเอาจำนวนสุกรขุน ลูกสุกร พ่อพันธุ์ และแม่พันธุ์คูณด้วยรายละเอียดของระยะ
 เวลาที่สุกรเลี้ยงในฟาร์ม แล้วนำผลคูณที่ได้มาหารเฉลี่ยค่าใช้จ่ายฟาร์มทั้ง
 หมก ก็จะได้จำนวนค่าใช้จ่ายฟาร์มเฉลี่ยต่อวันต่อตัวของสุกรทุกประเภท จากนั้นจึง
 นำเอาตัวเลขที่ได้ไปประเมินต้นทุนของสุกรขุนหรือลูกสุกรตามระยะเวลาที่สุกรนั้นถูก
 เลี้ยงในฟาร์ม

การเก็บตัวเลขเกี่ยวกับระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรแต่ละประเภทเมื่อใช้ในการ
 การคำนวณค่าใช้จ่ายฟาร์มมีดังนี้

ลูกสุกร

จำนวนตนงวค 398 ตัว

ชาย 124 ตัว ผลคูณของจำนวนวัน (อายุ 27 วัน) 3,446

ตัดเป็นสุกรขุน 274 ตัว ใค้ผลคูณ 6,397

9,843

ลูกสุกรเกิดในงวคและมีอายุครบ 45 วัน

จำนวน $2,975 - 398 = 2,577 \times 45$ 115,965

ลูกสุกรคงเหลือปลายงวค 505 ตัว

ผลคูณของจำนวนวัน (อายุ 18 วัน) 9,484

รวมผลคูณ

135,292

หมายเหตุ

จำนวนวันคิกแบบตัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

สุกรขุน

สุกรขุนตนงวค 574 ตัว ผลคูณของจำนวนวัน		56,290
รับโอนจากลูกสุกรในงวค 676 ตัว		
- อายุครบชขาย 351 ตัวผลคูณ	68,445	
- คงเหลือปลายงวค 325 ตัวผลคูณ	<u>26,683</u>	
	95,128	
<u>หัก</u> อายุการเป็นลูกสุกรตัวละ 45 วัน	<u>30,420</u>	<u>64,708</u>
		<u>120,998</u>

แม่พันธุ์สุกร

แม่พันธุ์ตนงวค 208 ตัว อายุในฟาร์ม 365 วัน		75,920
แม่พันธุ์ซื้อในงวค 10 ตัว อายุในฟาร์ม 291 วัน		2,910
" 9 " " 258 "		2,322
" 5 " " 233 "		1,165
" 5 " " 221 "		<u>1,105</u>
		<u>83,422</u>

พอพันธุ์สุกร พอพันธุ์ 9 ตัว อายุตัวละ 365 วัน

3,285

ผลคูณจำนวนวันของลูกสุกร	135,292
ผลคูณจำนวนวันของสุกรขุน	120,998
ผลคูณจำนวนวันของแม่พันธุ์	83,422
ผลคูณจำนวนวันของพอพันธุ์	<u>3,285</u>

342,997

อัตราค่าใช้จ่ายฟาร์มต่อตัวต่อวัน

1.89

บาท

3.4 ต้นทุนกาพอพันธุ์ - แม่พันธุ์

3.4.1 พอพันธุ์ พอพันธุ์ที่ผสมพันธุ์ในฟาร์มขอมาราคาเฉลี่ยตัวละ 6,500 บาท ใช้งานในระยะเวลา 3 ปี โดยมีอัตราส่วนผสมพันธุ์ระหว่างพอพันธุ์ : แม่พันธุ์ = 1 : 30 โดยแม่พันธุ์ใช้งาน 2½ ปี

พอพันธุ์กินอาหาร 2 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน ค่าอาหารกิโลกรัมละ 3.87 บาท

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนค่าอาหารตลอดอายุใช้งานของพอพันธุ์} &= 3.87 \times 2 \times 365 \times 3 \\ &= 8,475.30 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายฟาร์มตลอดอายุใช้งาน} &= 1.89 \times 365 \times 3 \\ &= 2,069.55 \end{aligned}$$

ต้นทุนของพอพันธุ์

ราคาซื้อ	6,500.00
ค่าอาหาร	8,475.30
ค่าใช้จ่ายฟาร์ม	2,069.55

$$\begin{aligned} \text{รวมต้นทุนพอพันธุ์ตลอดอายุใช้งาน} & \underline{\underline{17,044.85}} \\ \text{แม่พันธุ์ใช้งาน } 2\frac{1}{2} \text{ ปี ดังนั้นต้นทุนพอพันธุ์} & 14,204.04 \\ \text{ต้นทุนพอพันธุ์เฉลี่ยต่อแม่พันธุ์ 1 ตัว ในอัตราส่วน 1 : 30} & \\ & = 473.47 \end{aligned}$$

3.4.2 แม่พันธุ์ แม่พันธุ์ราคาเฉลี่ย 3,500 บาท ใช้งาน 2.5 ปีกินอาหาร 2 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน ค่าอาหารกิโลกรัมละ 3.87 บาท

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนค่าอาหาร} &= 3.87 \times 2 \times 365 \times 2.5 \\ &= 7,062.75 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายฟาร์ม} &= 1.89 \times 365 \times 2.5 \\ &= 1,724.63 \end{aligned}$$

รวมต้นทุนค่าแม่พันธุ์

ราคาแม่พันธุ์	3,500
อาหาร	7,062.75
ค่าใช้จ่ายฟาร์ม	1,724.63
ต้นทุนพอพันธุ์	<u>473.47</u>
	<u>12,760.85</u>

ใช้งาน 2½ ปี เฉลี่ยปีละ = 5,104.34 บาท

แม่ 1 ตัวมีลูกโดยตัวเฉลี่ยปีละ 13 ตัว

ต้นทุนแม่พันธุ์ - พอพันธุ์ต่อตัว = 392.64

ประเมินต้นทุนการผลิตสุกร 1 ตัว

ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2522

ต้นทุนลูกสุกร

ค่าใช้จ่ายแปรได้

ส่วนเฉลี่ย - พอแม่พันธุ์	392.64	
ค่าอาหาร	16.40	
คายา	<u>59.13</u>	468.17
ค่าใช้จ่ายคงที่		
ค่าใช้จ่ายฟาร์ม		<u>85.05</u>
<u>รวม</u>		<u>553.22</u>

ต้นทุนสุกรขุน 1 ตัว (เพศผู้น้ำหนักเฉลี่ย 103.17 กิโลกรัม)

ค่าใช้จ่ายแปรไค

ต้นทุนลูกสุกร		553.22	บาท
ค่างาอาหารระยะที่ 1	127.19		"
ระยะที่ 2	266.32		"
ระยะที่ 3	<u>566.19</u>	959.70	"
ค่างา		<u>96.90</u>	1,609.82 "
ค่างา ยคงที่			
ค่างาจ่ายฟาร์ม			<u>275.94</u> "
รวม			<u>1,885.76</u> "
เฉลี่ยกิโลกรัมละ		=	18.28 บาท

ต้นทุนสุกรขุน 1 ตัว (เพศเมียน้ำหนักเฉลี่ย 103.17 กิโลกรัม)

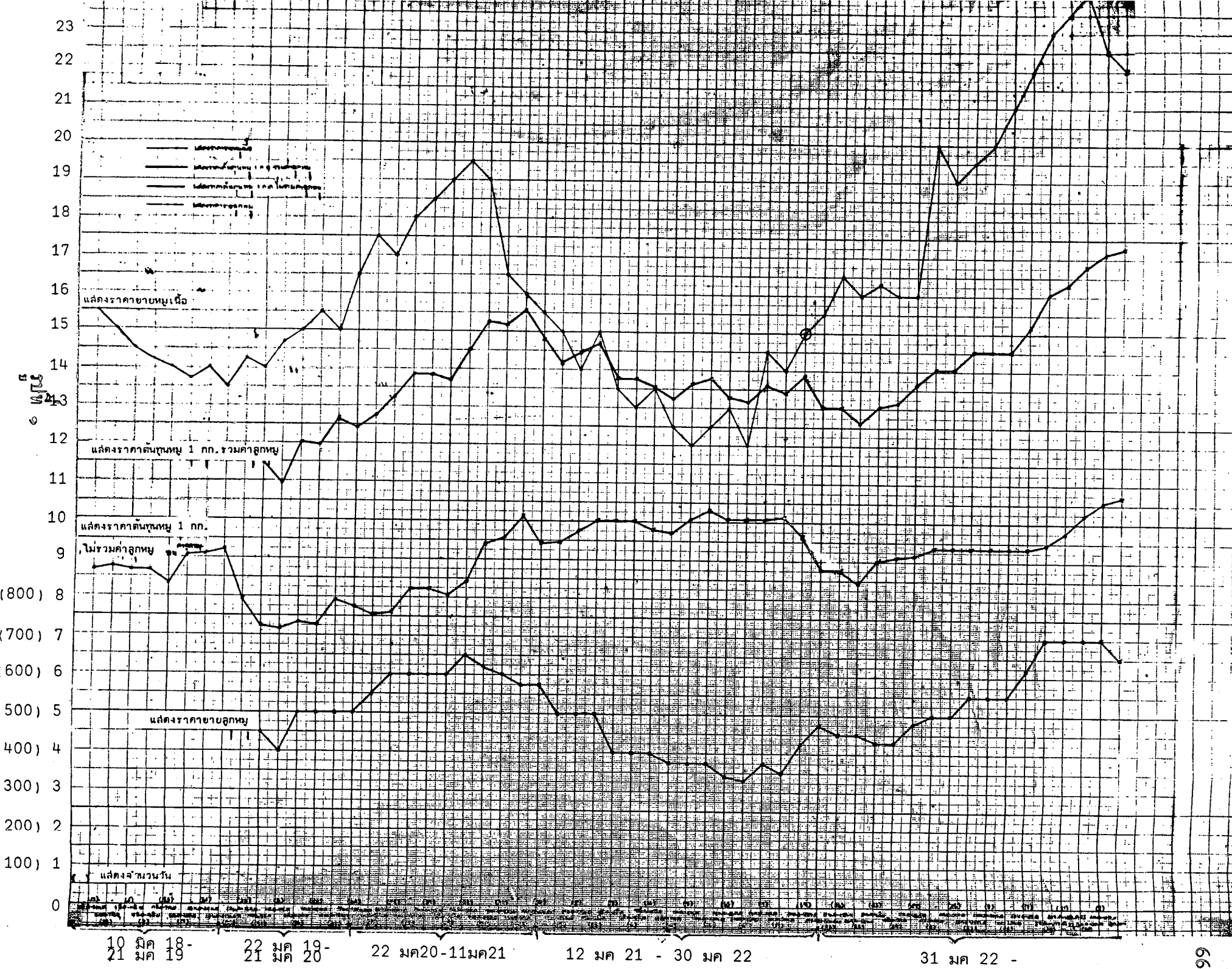
ต้นทุนแปรไค

ต้นทุนลูกสุกร		553.22	
ต้นทุนค่างาอาหารระยะที่ 1	101.87		
ระยะที่ 2	210.27		
ระยะที่ 3	<u>599.94</u>	912.08	
ค่างา		<u>96.90</u>	1,562.20
ต้นทุนคงที่			
ค่างาจ่ายฟาร์ม			<u>275.94</u>
			<u>1,838.14</u>
เฉลี่ยกิโลกรัมละ		=	17.82 บาท

ความสัมพันธ์ของราคาสุกรมี่ชีวิตและต้นทุนอาหารสัตว์

ระดับราคาสุกรมี่ชีวิตจะขึ้นและลงตามวัฏจักรของราคาตามที่โคกล่าว มาแล้ว ส่วนต้นทุนอาหารสัตว์ เช่น ค่าอาหารสัตว์สำเร็จรูป รำ ปลายข้าว นั้นก็จะขึ้นลงตามอุปสงค์และอุปทานของตัวเอง โดยเฉพาะรำและปลายข้าว นั้นนอกจากจะใช้เป็นอาหารของสัตว์หลายชนิดแล้วยังสามารถส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ได้ด้วย ส่วนปริมาณของอุปทานของอาหารสัตว์เหล่านี้ขึ้นอยู่กับฤดูกาลของการผลิต ด้วย ดังนั้นเพื่อให้เห็นความเป็นไปของสถานะราคาและต้นทุนมากขึ้น จึงได้นำตัวเลขของราคาสุกรมี่ชีวิต ราคาของอาหารสำเร็จรูป ราคารำและราคาปลายข้าว มาหาความสัมพันธ์ในเชิงสถิติ เพื่อให้เห็นเด่นชัดขึ้น โดยราคาที่น่ามาใช้ในการ วิเคราะห์นี้เป็นราคาซื้อขายจริงในตลาดจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งผลของการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ปรากฏดังนี้

ความสัมพันธ์ ระหว่างราคาสุกรมี่ชีวิตและอาหารสัตว์สำเร็จรูปมีความสัมพันธ์กันในทางบวก กล่าวคือเมื่อราคาสุกรมี่ชีวิตสูงขึ้นก็จะมีส่วนที่ทำให้ราคาอาหารสำเร็จรูปสูงขึ้นด้วย ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างราคาสุกรมี่ชีวิตกับปลายข้าว หรือรำจะมีความสัมพันธ์กันในทางลบ กล่าวคือ เมื่อราคาสุกรมี่ชีวิตราคาสูงขึ้น ราคารำและปลายข้าวจะต่ำ แต่เมื่อราคาสุกรมี่ชีวิตต่ำ ราคารำและปลายข้าวจะสูง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่ราคาสุกรมี่ชีวิตสูงก็เนื่องมาจากปริมาณการเลี้ยงต่ำ ซึ่งมีผลทำให้อุปสงค์ในรำและปลายข้าวตกต่ำลงทำให้ราคารำและปลายข้าวต่ำ แต่ก็เป็นผลเพียงช่วงระยะหนึ่ง เมื่อราคาสุกรมี่ชีวิตขึ้นไปเป็นเหตุจูงใจให้เกษตรกรขยายการเลี้ยงสุกรอย่างรวดเร็ว ก็จะเป็นผลครึ่งหนึ่งของอุปสงค์ในรำและปลายข้าวให้สูงขึ้น ทำให้ระดับราคารำและปลายข้าวเริ่มสูงขึ้น แต่ขณะเดียวกันจากการขยาย การเลี้ยงสุกร ทำให้ราคาสุกรลดต่ำลงในขณะที่รำและปลายข้าวยังคงมีราคาสูงอยู่ วนเวียนเช่นนี้ตลอดไป ซึ่งราคารำและปลายข้าวจะสูงขึ้นหรือต่ำลงช้ากว่าการขึ้นลงของราคาสุกรเล็กน้อย

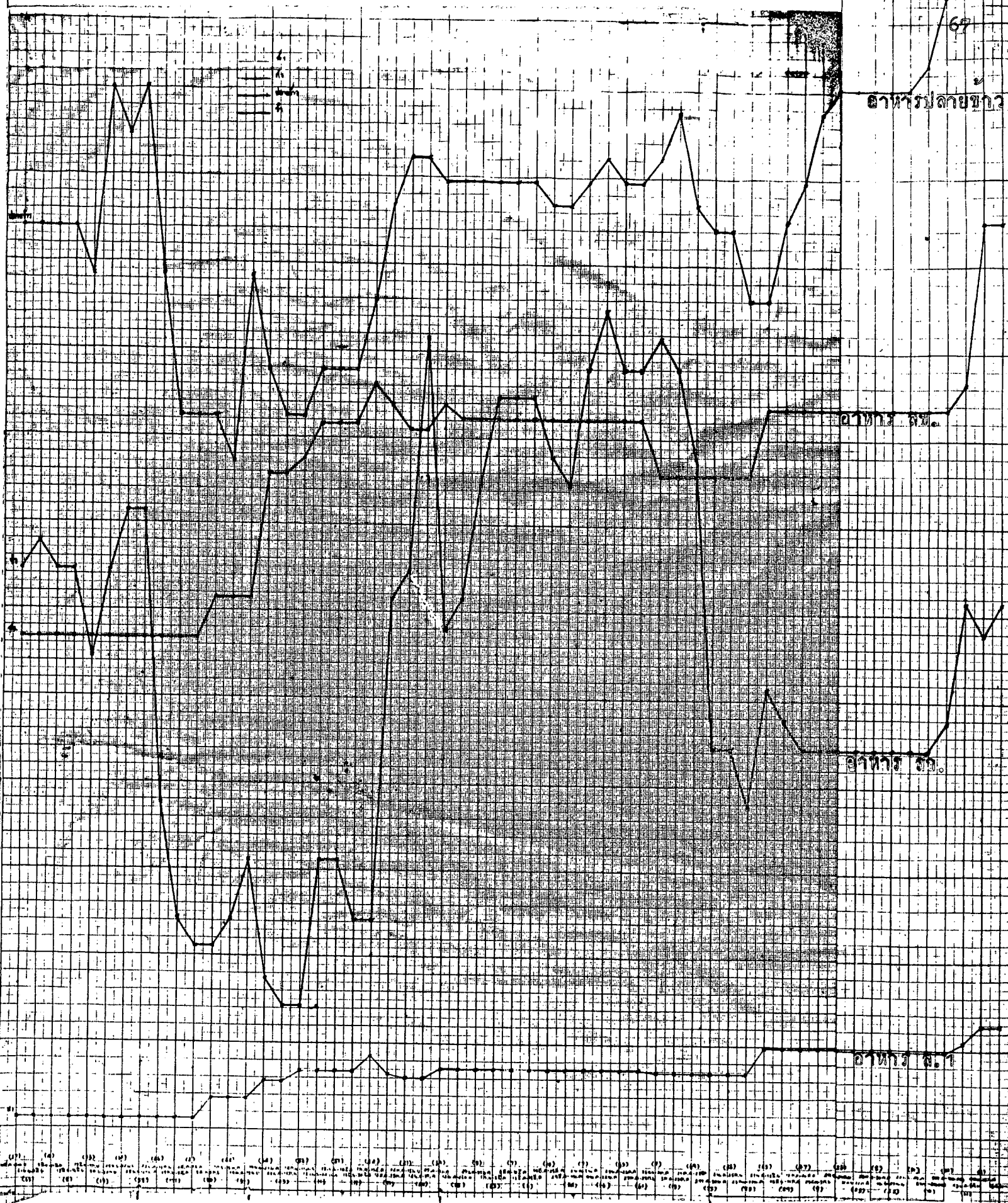

สถานีวิทยุ ๓

สถานีวิทยุ ๒

สถานีวิทยุ ๑

สถานีวิทยุ ๑

10 มีค 18- 22 มีค 19- 22 มีค 20- 12 มีค 21-30 มีค 22 31 มีค 22 -
 21 มีค 19 21 มีค. 20 11 มีค 22 วิทยุ ๒

ตามรูปที่ 1 เป็นรูปที่เปรียบเทียบให้เห็นระดับราคาสุกรมี่ชีวิตและราคาผลสุกร ซึ่งมีแนวโน้มของราคาคลายคลึงกันคือสูงขึ้นและต่ำลงสลับกันเป็นวัฏจักรส่วนต้นทุนสุกรและลูกสุกรนั้นเป็นต้นทุนเฉพาะค่างอาหารสัตว์ ซึ่งคิดตามระดับราคาอาหารสัตว์ในท้องตลาดของแต่ละระยะเวลาตามโปรแกรมการให้อาหารซึ่งได้วิเคราะห์ไว้ในบทความการผลิต ซึ่งเราจะสังเกตเห็นว่าต้นทุนสุกรนั้นเนื่องจากเกิดจากส่วนผสมของทั้งอาหารสำเร็จรูป รำ และปลายข้าวจึงมีอัตราขึ้นลงน้อยกว่าการขึ้นลงของระดับราคาสุกรมี่ชีวิตและอยู่ในลักษณะที่ช้ากว่า

ส่วนที่ 2 แสดงให้เห็นถึงระดับการรำและปลายข้าวในช่วงปี 2518 ถึงปี 2522 ซึ่งมีแนวโน้มของราคาคลายคลึงกันมาก ส่วนระดับราคาอาหารสำเร็จรูปทั้งสองชนิด (ส 1, สข) มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในระดับสม่ำเสมอ

ปัญหาต้นทุนการผลิตและแนวความคิดในการลดต้นทุน

ตามที่ได้อธิบายในเรื่องต้นทุนการผลิตของสุกรนั้น จะพบว่าต้นทุนการผลิตสุกรอยู่ในระดับสูงมาก และปัจจัยซึ่งจะเป็นส่วนประกอบให้ต้นทุนการผลิตสูงหรือต่ำก็คือ

1. อาหารและวิธีการให้อาหาร
2. พันธุ์สุกร
3. ระบบการเลี้ยงดูและการจัดการฟาร์ม

ปัญหาปัจจัยทั้ง 3 ชนิดนี้ ถ้าได้มีการแก้ไขและปรับปรุงไปในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว ก็จะมีผลที่ก่อให้เกิดการลดลงของต้นทุนการผลิตได้มาก ดังนั้นเราจึงจะนำปัญหาของปัจจัยทั้ง 3 ประการมาพิจารณาดังนี้

1. อาหารและวิธีการให้อาหาร การให้อาหารแก่สุกรที่ถูกรวบรวมวิธีและประหยัดจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดต้นทุนการผลิตได้มาก เพราะโดยปกติต้นทุนการผลิตสุกรนั้นจะขึ้นอยู่กับค่างอาหารประมาณ 75 - 80 % หรือมากกว่า นอกจากนั้นก็เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในฟาร์ม ค่าแรงงาน ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน เป็นต้น ดังนั้นปัญหาต้นทุนการผลิตจึงมักจะหมายถึงปัญหาของค่างอาหารสัตว์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว

ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ของการเลี้ยงสุกรของประเทศไทยสูงมาก สาเหตุที่ค่าอาหารสูงมากก็เนื่องมาจากคุณภาพของอาหารที่ผลิตได้ในประเทศค่อนข้างต่ำและมีน้อยชนิด ทั้งนี้เพราะผลิตผลพลอยได้จากโรงงานอุตสาหกรรมที่สามารถนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ได้มีน้อย และบางชนิดจะต้องสั่งจากต่างประเทศและมีราคาแพง เช่นอาหารเสริมที่ใช้เลี้ยงสุกรซึ่งต้องมีส่วนผสมของหางนมยีสต์จึงทำให้ต้นทุนค่าอาหารสัตว์สูง อีกประการหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนค่าอาหารสัตว์สูงก็คือ การเก็บวัตถุดิบที่ใช้เป็นส่วนประกอบของอาหารไม่เค็ม เช่น เก็บในที่มีน้ำความชื้นสูง ซึ่งทำให้เก็บวัตถุดิบไว้ได้ไม่นานทำให้เกิดการบูดเน่า คุณค่าของอาหารก็ลดลง ในบางครั้งเกิดเป็นราขึ้น เช่นกากถั่วต่าง ๆ ถึงแม้ว่าจะถูกทำลายไป แต่สารพิษที่ราจับไว้ก็ยังคงมีอยู่ในอาหารทำให้สัตว์ที่กินเข้าไปเป็นอันตรายได้ หรือมีการปลอมปนวัตถุบางอย่างในอาหารสัตว์ซึ่งเป็นความเห็นแก่ใจของพ่อค้า เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้คุณค่าของอาหารต่ำและทำให้ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ในการเลี้ยงสุกรสูงขึ้นทั้งนั้น

ปกติการให้อาหารแก่สุกรในประเทศไทยพอจะจัดได้เป็น 3 พวกด้วยกัน

คือ

- ก. เลี้ยงด้วยผลิตผลพลอยได้ที่ได้จากไรนา หรือโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ไซรำข้าว ปลายข้าวผสมกับคอกกล้วยสับ ผักขม หรือผักบดหว่า หรือผลิตผลพลอยได้จากการทำแป้งหมี่ วุ้นเส้น และอื่น ๆ
- ข. เลี้ยงด้วยเศษอาหารจากครัวเรือน หรือเศษอาหารจากร้านอาหารหรือโรงอาหารซึ่งการเลี้ยงแบบนี้อาหารที่เก็บได้จากร้านอาหารมักมีคุณภาพต่ำ บางครั้งผู้เลี้ยงอาจเติมอาหารอื่น ๆ ลงไปบ้างเล็กน้อย เช่น รำ หรือปลาป่น
- ค. เลี้ยงด้วยอาหารผสมให้อาหารหลายอย่าง เช่น รำ ปลายข้าว ข้าวโพด กากถั่ว ปลาป่น กระดูกและแร่ธาตุ ไวตามินต่าง ๆ เป็นวิธีการให้อาหารที่ถูกต้อง และให้กันเฉพาะในฟาร์มที่เลี้ยงสุกรพันธุ์ และฟาร์มที่ผลิตสุกรเป็นอาชีพขนาดใหญ่

การให้อาหารในปัจจุบันส่วนใหญ่ก็มีมากในประเภทที่ 1 และที่ 2 ซึ่งกระจายกันอยู่ทั่ว ๆ ไป เพราะต้นทุนค่า ซากุญน้อย การเลี้ยงน้อยตัวแต่การให้อาหารแบบนี้ก็มีผลเสียหลายอย่างเป็นคนว่า เจริญเติบโตช้าเป็นโรคติดต่อด่างายเป็นต้น ฯลฯ แต่ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงด้วยวิธีการใดก็ตามส่วนผสมซึ่งไม่อาจจะขาดได้ในอาหารสัตว์ก็คือ รำ และปลายข้าว จากการศึกษาในเรื่องระดับราคาอาหารสัตว์ จะเห็นว่าราคาอาหารสัตว์มีแนวโน้มสูงขึ้น เช่นนี้ ย่อมทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสัตว์สูงขึ้นอย่างไม่มีปัญหา และการสูงขึ้นของราคาอาหารสัตว์ส่วนใหญ่ก็เกิดจากปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งเกษตรกรหรือผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมได้

ในการศึกษาปริมาณการผลิตสุกรในประเทศสหรัฐอเมริกาโดย G.S. Shepherd และ W.P. Thompson - Barahona พบว่า ปริมาณการผลิตสุกรจะออกสตลาตมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับราคาสุกรขุนมีชีวิตในตลาด และราคาอาหารสัตว์ซึ่งในสหรัฐอเมริกาใช้ข้าวโพคเพราะเป็นอาหารหลักของการผลิตสุกร กล่าวคือราคาข้าวโพคจึงมีผลกระทบต่อกิจการเลี้ยงสุกรมากที่สุด จากการวิเคราะห์หา Hog-Corn Price Ratio พบว่าการเลี้ยงสุกรจะมีกำไรมากเมื่อ Hog-Corn Price Ratio มีค่าสูง และขณะเดียวกันปริมาณการผลิตตลอดจนการผสมพันธุ์จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง แต่เมื่อ Hog - Corn Price Ratio ต่ำปริมาณการผลิตจะลดลงมาก เพราะผู้เลี้ยงไม่มีกำไร

สำหรับในประเทศไทยกิจการการผลิตสุกรก็เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา แต่ในประเทศไทยจะมีรำเป็นอาหารหลักที่สำคัญที่สุดไม่ว่าเลี้ยงแบบพื้นบ้านหรือเลี้ยงแบบการค้า ซึ่งในเรื่องนี้กองเศรษฐกิจการเกษตรได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์อัตราส่วน

1

Shepherd, G.S. and Thompson - Barahona, W.P. Long Run Changes in the Demand for Pork and the Supply of Hogs. Special Report No. 45 Dept. of Economics and Sociology IOWA State University, Ames, IOWA, U.S.A., June 1965

ระหว่างราคาสุกรมชีวิต และราคารำ สรุปลงไว้ว่าอัตราส่วนที่จะทำให้ผู้เลี้ยงไม่
 เกิดครอนจากการขาดทุนก็คือ อัตราส่วนระหว่างราคาสุกรมชีวิตเมื่อเทียบกับราคา
 รำแล้วควรจะมีอัตรา 5.5 ขึ้นไป แต่ถ้ออัตราส่วนมีค่าต่ำกว่า 5.5 เกษตรกรจะ
 ประสบความเดือดร้อนและถ้ออัตราส่วนยิ่งต่ำความเดือดร้อนก็ยิ่งสูงตามไปด้วย และ
 จากตัวเลขสถิติราคารำปรากฏว่าในช่วงเดือนกันยายน 2520 เป็นต้นมาราคารำ
 มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทำให้อัตราส่วนระหว่างราคาสุกรมชีวิต และราคารำ
 มีค่าลงเรื่อย ๆ จนเกษตรกรต้องประสบผลขาดทุนและเดือดร้อนกันอย่างมาก จน
 กระทั่งในช่วงหลังของปี 2522 อัตราส่วนระหว่างราคาสุกรมชีวิตและราคารำจึง
 เริ่มมีค่าสูงขึ้น ฐานะของผู้เลี้ยงสุกรจึงเริ่มแจ่มใสขึ้น

แนวทางลดต้นทุนค่าอาหาร การลดต้นทุนค่าอาหารของสุกรนั้น
 ส่วนใหญ่ทำได้ยากมาก เพราะระดับราคาอาหารสุกรที่สูงขึ้นนั้นเกิดจากปัจจัยที่
 เกษตรกรไม่สามารถจะควบคุมได้ แต่อย่างไรก็ดี แนวทางที่จะลดต้นทุนค่าอาหาร
 สัตว์พอที่จะมีทางทำได้ดังนี้คือ

1. ในการลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ หากเกษตรกรมีการจัดตั้ง
 เครื่องบดและเตรียมผสมอาหารโดยซื้อวัตถุดิบ ซึ่งเป็นอาหารมาบดผสมเอง จะ
 สามารถลดต้นทุนลงได้ประมาณ 20 % ของราคาอาหารสำเร็จรูปซึ่งไปซื้อจากร้าน
 จำหน่ายอาหารสัตว์

2. เนื่องจากพืชผักที่สามารถใช้เป็นอาหารสุกรนั้นมีหลายชนิด
 และแต่ละชนิดบางครั้งมีคุณค่าทางอาหารเท่ากัน และในประเทศไทยก็มีพืชผักบาง
 อย่างมากและน้อยตามฤดูกาล ดังนั้นเกษตรกรอาจจะหาทางลดต้นทุนการผลิตโดย

1
 เสรษฐกิจการเกษตร, กอง "ภาวะการผลิตการตลาดสุกรและข้อกีดกัน"
 กรุงเทพมหานคร: กองเศรษฐกิจการเกษตร, 2521

2
 ขอฟพิจารณาและขอเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาสุกรมชีวิต รายงาน
 ของคณะทำงานตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ที่ 357/2521 ลงวันที่ 30
 มิถุนายน 2521 และ 403/2521 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2521

พยายามหาอาหารที่มีราคาถูกตามฤดูกาลมาใช้ เช่นถ้าข้าวโพดราคาแพง แต่ปลายข้าวหรือข้าวฟ่างอาจจะราคาถูก หรือข้าวโพดราคาถูกแต่ปลายข้าวหรือข้าวฟ่างราคาแพง เป็นต้น ก็ใช้วิธีเลือกสรรพืชผลที่มีราคาถูกตามฤดูกาลมาเลี้ยงสุกร

3. ถ้าเกษตรกรมีทุนเพียงพอ ก็ควรจะมีการเก็บคูนอาหารไว้ในระยะที่พืชผลนั้นราคาถูก และคาดว่าราคาจะสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาผ่านไป โดยคำนึงถึงว่าราคาที่สูงนั้นคุ้มกับดอกเบี้ยของเงินที่ลงทุนเก็บพืชผลนั้นไว้หรือไม่

4. เกษตรกรที่เลี้ยงสุกรและมีการทำไร่อื่น ๆ ด้วย อาจจะใช้วิธีการคูนอาหารสัตว์โดยปลูกพืชที่ใช้เป็นอาหารสัตว์เสียเอง เช่นปลูกข้าวโพด ข้าวฟ่าง มันเทศ มันสำปะหลังโดยใช้วิธีการเกษตรกรรมระบบหมุนเวียน คือ นำมูลสุกรมาเป็นปุ๋ย บำรุงพืช แล้วใช้พืชนั้นเป็นอาหารสุกร เป็นต้น

5. สำหรับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์หรือกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร อาจจะใช้ประโยชน์และบริการของสหกรณ์โดยการรวมทุนจัดซื้ออาหารสัตว์จากโรงงานที่ผลิตอาหารสัตว์ในปริมาณมาก และราคาต่ำ แลวนำมาเฉลี่ยแบ่งปันกันในระหว่างผู้เป็นสมาชิก ก็จะมีส่วนช่วยทำให้ต้นทุนค่าอาหารลดลงได้

6. เกษตรกรควรจะได้ศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับเทคนิคในการเลี้ยงสุกรใหม่ ๆ หรือผลงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้อาหารชนิดอื่นทดแทนอาหารสัตว์บางชนิดที่มีราคาแพงขึ้นเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้นำความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ไปปรับปรุงการผลิตของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งขอยกตัวอย่างพอสังเขปดังนี้

การวิจัยการใช้มันสำปะหลังเลี้ยงสุกรแทนอาหารพลังงานอื่น เช่นปลายข้าว รำอ่อน และข้าวโพด พบว่ามันสำปะหลังที่ผลิตในประเทศไทยสามารถนำมา

¹ ศาโรช คำเจริญ, เขาวมาลัย คำเจริญ, ณรงค์ กิจพินิจย์, จิตนาท สุกตาสอน และวราพงษ์ สัจจันหา การศึกษาเบื้องต้นในการใช้มันสำปะหลังในอาหารสุกร สุกรชาดส์ ปีที่ 12 เดือน เมย. - มิย. 20

เลี้ยงสุกรไค้โดยไม่มีผลของพิษของกรดไฮโดรโซยานิคแต่อย่างใด และสามารถจะ
ใช้ไค้ประมาณ 28 % ในสูตรอาหารของสุกรเล็ก และประมาณ 36 % ในสุกรรุ่น
และสุกรขุน โดยให้อัตราการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหารรวมทั้ง
คานคุณภาพซากไม่มีผลแตกต่างกับอาหารพลังงานอื่นแต่อย่างใด ทั้งนี้จะทำให้
ต้นทุนการผลิตลดลงไปไค้บาง เพราะปัจจุบันการผลิตมันสำปะหลังในประเทศไทยใน
ปัจจุบันนี้มีปริมาณเพิ่มขึ้นมาก

การวิจัยการใช้กากเมล็ดค่างพาราเลี้ยงสุกร เมล็ดค่างพาราประเทศไทย
มีผลผลิตประมาณปีละ 261,000 ตัน ซึ่งมีโปรตีน ไขมัน และอาหารให้พลังงานที่จะ
ใช้เลี้ยงสุกรไค้ ผลการวิจัยพบว่าสามารถใช้กากเมล็ดค่างพารามีเปลือกผสมอาหาร
ไค้ในระดัับ 20 % จะให้ผลดีที่สุด ส่วนชนิดที่ไม่มีเปลือกสามารถจะนำมาใช้ไค้ใน
ระดัับ 10 - 20 % โดยมีอัตราการเจริญเติบโตตามปกติ

7. ทาทาง ระบายสุกรมีชีวิตออกไปสู่ตลาดตามเวลาที่เหมาะสม เพราะ
จากตารางที่ 10 เราพบว่าการผลิตสุกรในช่วงที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว ต้นทุนการ
ผลิตต่อ 1 กิโลกรัมจะสูงขึ้นมาก เพราะอัตราการเจริญเติบโตจะลดลง ดังนั้นถ้า
เราเลี้ยงไว้นานเกินไปจะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้นซึ่งไม่คุ้มกับผลไค้ที่จะไค้รับ
แต่อย่างไค้ก็ตาม ในระยะช่วงเวลาที่กำลังรอการจำหน่ายสุกรนี้ เราไค้อาจจะหาวิธี
การลดต้นทุนค่างอาหารลงไค้บาง โดยเทคนิคของวิธีการให้อาหารเป็นต้นว่า

การไร้คนขาวโปกทั้งคนหมักและนำไปผสมอาหารเลี้ยงสุกร มีการวิจัยพบว่า
ราคาอาหารและต้นทุนในการผลิตลดลงตามส่วนของขาวโปกหมักที่เพิ่มขึ้น และจากข้อมูล

¹ เพอคชย์ เวียร์ศิลป์, สุชีพ รัตนสาร, สัมฤทธิ์ แสนบัว, และภรณี โอฟาริก
ชาติ "ผลของการใช้กากเมล็ดค่างพาราเลี้ยงสุกร" สุกรสาส์น ปีที่ 4 ฉบับที่ 13
กรกฎาคม - กันยายน 2520

² สุชีพ รัตนสาร, เพอคชย์ เวียร์ศิลป์, สัมฤทธิ์ แสนบัว, "ผลการใช้ขาว
โปกหมักเลี้ยงสุกรรุ่น-ขุน" สุกรสาส์น ปีที่ 4 ฉบับที่ 14 ตุลาคม-ธันวาคม 2520

ด้านการเจริญเติบโต และทางเศรษฐกิจสรุปว่า การใช้ข้าวโพดหมักผสมอาหารในระดับ 20 - 30 % จะทำให้ต้นทุนในการผลิตใกล้เคียงกัน แต่การใช้ในระดับ 20 % จะให้อัตราการเจริญเติบโตที่ดีที่สุด ดังนั้นการใช้ข้าวโพดหมักในระดับสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงตามส่วน ถึงแม้ว่าอัตราการเจริญเติบโตจะลดลง แต่จะมีประโยชน์ในการชดเชยเวลาในการขายสุกรในขณะที่สุกรราคาถูกได้

การใช้ปลายข้าวแช่น้ำเลี้ยงสุกรแทนอาหารผสม ก่อนส่งออกสู่ตลาดจะช่วยลดต้นทุนค่าอาหารผสม โดยที่ทำการเจริญเติบโตเป็นไปตามปกติ ดังนั้นจึงสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและสามารถใช้ได้ในแง่เลี้ยงเพื่อรอจำหน่ายในระยะเวลายาวนานนัก

2. พันธุ์สุกร

พันธุ์สุกร เป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากในการที่จะทำให้ผู้เลี้ยงมีกำไรหรือขาดทุนในชนบทที่ทางไกลเกษตรกรเลี้ยงสุกรพื้นเมืองเป็นส่วนมาก หรือลูกผสมที่เลือกพันธุ์ต่างประเทศค่อนข้างต่ำ ซึ่งสุกรทั้งสองประเภทที่กล่าวแล้ว จะมีขนาดเล็กโตช้า ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารต่ำ คือเพิ่มน้ำหนักโค่น้อยแต่ใช้อาหารมาก คุณภาพซากเลว "๓ โดยที่เกษตรกรผู้เลี้ยงไม่ได้ซื้ออาหารมาเลี้ยงหรือซื้อก็ส่วนน้อย ปัญหาเรื่องกำไรขาดทุนจึงมีไม่มากนัก

ในการเลี้ยงสุกรแบบการค้า นั้น ต้องซื้อสุกรมาเลี้ยงซึ่งต้องลงทุนปัญหาในเรื่องกำไรหรือขาดทุนจึงมีมาก ดังนั้นปัญหาเรื่องพันธุ์สุกรจึงมีความสำคัญมาก เพราะสุกรพันธุ์ดีจะช่วยลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงเพราะเจริญเติบโตเร็วและกินอาหารน้อย มีโอกาสจะได้กำไรเพิ่มขึ้น ซึ่งมีข้อเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

ก. สุกรพันธุ์พื้นเมืองเติบโตวันละ 250 - 300 กรัม ใช้อาหารประมาณ 6 กิโลกรัมเพื่อให้โค่น้ำหนัก 1 กิโลกรัม และเมื่อโตขนาด 60 กิโลกรัมหลังจากนั้นจะ

¹ สัมฤทธิ์ แสนบัว, เทอดชัย เวียรศิลป์, สุทธิพร รัตนสาร ข้อสังเกตการใช้ปลายข้าวเลี้ยงสุกรส่งตลาด สุกรศาสตร์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 15 มกราคม - มีนาคม 2521

โตช้ามาก ต้องใช้เวลาประมาณ 1 ปี หรือมากกว่า เพื่อให้ได้น้ำหนัก 100 กิโลกรัม

ข. สุกรพันธุ์แท้จากต่างประเทศมีคุณภาพสูงมาก เติบโตเร็วอายุประมาณ 6 เดือนก็สามารถมีน้ำหนัก 90 - 100 กิโลกรัม ส่งออกสู่ตลาดได้ใสอาหารเพียงประมาณ 3 กิโลกรัมต่อน้ำหนักที่เพิ่ม 1 กิโลกรัม และทนทานต่อสภาพอากาศเมืองไทยได้ดี

ค. สุกรพันธุ์ผสมระหว่างพันธุ์พื้นเมืองกับพันธุ์แท้ เป็นการปรับปรุงคุณภาพสุกรพันธุ์พื้นเมืองให้ดีขึ้น ดังนั้นคุณสมบัติโดยทั่วไปจะดีขึ้น

ง. สุกรผสมข้ามพันธุ์แท้ การเลือกผสมระหว่างพ่อ - แม่ที่เป็นพันธุ์แท้บางพันธุ์ลูกจะสามารถถ่ายทอดลักษณะที่ดีจากพ่อ - แม่พันธุ์ จึงทำให้ได้ลูกสุกรที่มีคุณสมบัติดีกว่าพ่อ - แม่ที่เป็นพันธุ์แท้ บางทีการผสมอาจใช้สุกรถึง 3 - 4 พันธุ์ซึ่งจะได้ลักษณะที่ดีสูงขึ้นเป็นต้น สุกรขุนประเภทนี้เติบโตเร็ว มีลูกตกเลี้ยงดูเก่ง คุณภาพซากดี ตรงกับความต้องการของตลาด

3. ระบบการเลี้ยงดูและการจัดการฟาร์ม

ประเทศไทยเป็นประเทศร้อน ดังนั้นขอปกครองเกี่ยวกับระบบการเลี้ยงดูนั้นมีมากมาย เพราะความรู้ทางวิชาการของการเลี้ยงดูนั้นมักจะมาจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่มีอากาศหนาว ดังนั้นบางสิ่งจึงยังไม่สามารถปรับวิธีการให้ถูกต้องกับสภาพแวดล้อมได้ แต่บางอย่างก็สามารถแก้ไขให้ได้ดีเหมือนต่างประเทศ ระบบการเลี้ยงดูและการจัดการฟาร์มที่ดีควรจะนำมาพิจารณาได้แก่

3.1 โรงเรือนและคอกสุกร การสร้างโรงเรือนหรือคอกให้ถูกสุขลักษณะเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าโรงเรือนหรือคอกสกปรกก็จะทำให้โอกาสที่สุกรจะเป็นโรคหรือพยาธิต่าง ๆ มีมาก แต่ถ้าวางโรงเรือนหรือคอกถูกสุขลักษณะ เช่นมีการระบายอากาศที่ดี สะอาด ก็จะช่วยให้สุกรเติบโตเร็วประหยัดค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู ปราศจากโรคและพยาธิ

3.2 การปฏิบัติการณ์เลี้ยงดูให้ถูกต้องตามระยะเวลาของการเจริญเติบโต และตามความต้องการของประเภทสุกรที่เลี้ยง ผู้เลี้ยงสุกรต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการ

ปฏิบัติต่อสุกรในระยะต่าง ๆ เช่นระยะอุมทอง คลอกลูก และลูกสุกรเป็นต้น นอกจากนี้มีความรู้แฉะจะทองข้างสังเกศและรู้จักแก้ไขปัญหาคเฉพาะหน้าไครวคเร็ว

3.3 ปองกันโรคคตาง ๆ ของสุกรในระยะตาง ๆ โดยเครงครคค ถ้ามี การเลียงสุกรเป็นจำนวนมาก การปองกันจะมีคต้นทุนคากว่าการรักษา

3.4 การคดูแลเอาใจใสอยางไกลริคจะชวยประหยคต้นทุนไคมาก โดย เฉพาะสุกรคองทองแก คลอกลูก และลูกสุกรคองหนานม

3.5 เกษตรกรควรมีความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้ทางคานการจคคการหรือการ บริหารฟาร์ม โดยเฉพาะฟาร์มที่มีขนาดการลงทุนสูงชัน เช่นการเอาใจและสังเกศความ เป็นไปของสภาวะตลาดอยุเสมอ เพื่อที่จะไคนำมาปรังปรุงและวางแผนการตาง ๆ ไว้ ลวงหน้า เช่นวางแผนการผลิตให้เหมาะสมกับความต้องการในตลาด ก็จะช่วยทำให้เกิด การจคคการที่มีประสิทธิภาพ กอให้เกิดผลกำไรหรือขาดทุนน้อยในบางภาวะที่หลีกเลี่ยง ไม่ได้เป็นค

กลวิธีจัดการสุกรที่มีผลสำเร็จ

ในการเลี้ยงสุกรผู้เลี้ยงย่อมมีจุดมุ่งหมายที่จะทำกำไรให้สูงที่สุด ซึ่งการที่จะทำกำไรให้สูงที่สุดย่อมหมายถึงความถึงการผลิตเนื้อให้โคตนทุนการผลิตต่ำสุด ส่วนการผลิตที่จะก่อให้เกิดต้นทุนต่ำสุดนั้น คือการเลี้ยงสุกรให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ในเนื้อที่ฟาร์มเท่าเดิมซึ่งจะเป็นการไขประโยชน์จากฟาร์มได้สูงสุด อัตราการอยู่รอดสูง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมจะมาจากกลวิธีจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อต้นทุนการผลิตก็คือ

- 1) พันธุ์สุกรที่ดี
- 2) อาหารที่ดี
- 3) วิธีจัดการที่ดี

1. พันธุ์สุกรที่ดี พันธุ์ของสุกรที่ดีหรือเลวให้ผลที่แตกต่างมากในการผลิตสุกร พันธุ์สุกรที่ดีควรจะเป็นสุกรที่โตเร็ว กินอาหารน้อย ใช้เวลาเลี้ยงสั้น ก็สามารถส่งออกสู่ตลาดได้ ลักษณะของพันธุ์สุกรที่ดีมีดังนี้

ก. พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ต้องมีลักษณะที่ถูกตองตามสายพันธุ์ ไม่มีลักษณะเสียในตัว เป็นต้นว่าเป็นไส้เลื่อน เป็นต้น

ข. อัตราการเจริญเติบโตดี มีความสมบูรณ์แข็งแรง

ค. มีคุณสมบัติทนทานต่อสภาพแวดล้อมได้ดี ผลผลิตสูง

ง. แม่พันธุ์จะต้องมีความสามารถในการเป็นแม่พันธุ์สูง กล่าวคือเลี้ยงลูกเก่ง ให้น้ำนมดี ซึ่งจะช่วยให้ลูกที่คลอดออกมาสมบูรณ์แข็งแรง อัตราอยู่รอดสูง และการจะมีคุณสมบัติของคุณภาพซากที่ดี เช่นหนังบาง มันน้อย กระดูกเล็ก เป็นต้น

จ. พ่อพันธุ์จะต้องมีลักษณะของการเป็นพ่อพันธุ์ที่ดี เช่นขาทั้ง 4 จะตองแข็งแรง และเชียวหรือสมรรถภาพในการผสมพันธุ์ดี

นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ควรระวังก็คือ ทั้งตัวพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์จะ

ทองไม่อ่อนจนเกินไป ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการผสมพันธุ์

2. อาหารที่ดี อาหารเป็นสิ่งสำคัญต่อการเลี้ยงสุกรมาก อาหารที่ให้ควรจะให้ตามระยะเวลาที่เหมาะสม และมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน สุกรจะได้เจริญเติบโตเร็ว แข็งแรง และให้ลูกตก

3. วิธีการจัดการที่ดี วิธีการจัดการในฟาร์มที่ถูกต้อง เช่นการให้อาหารที่ถูกต้องตามขนาดและระยะเวลาของอายุสุกร การดูแลเอาใจใส่พ่อและแม่พันธุ์ การผสม การคลอดที่สะอาด ตลอดจนการป้องกันโรคระบาดที่ถูกต้อง เหล่านี้ย่อมจะทำให้เลี้ยงประสบผลสำเร็จ

หลักการผลิตสุกรที่ถูกต้อง การผลิตสุกรที่มีประสิทธิภาพได้ผลผลิตสูงนั้น มีหลักการดังต่อไปนี้คือ

1. อัตราการผสมติด ในการผสมพันธุ์สุกรถ้าอัตราการผสมติดสูงย่อมทำให้จำนวนของผลิตผลคือสุกรมีจำนวนมากตามไปด้วย ซึ่งอัตราการผสมติดจะสูงหรือต่ำของสุกรพันธุ์ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้คือ

1.1 สุขภาพของแม่พันธุ์ แม่พันธุ์ควรมีสุขภาพที่สมบูรณ์เต็มที่ และพร้อมที่จะทำการผสมพันธุ์ โดยปกติแม่พันธุ์สาวมีอายุ 7 - 8 เดือนหรือเมื่อมีน้ำหนักประมาณ 100 กิโลกรัม ก็ใช้ผสมพันธุ์ได้แล้ว และควรจะผสมเมื่อเป็นสัปดาห์ที่ 2 หรือ 3 เพราะการผสมเมื่อเป็นสัปดาห์แรกจะให้ผลไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งจะทำให้แม่พันธุ์ให้ลูกน้อยและไม่แข็งแรง ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของโครงสร้างภายในยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร นอกจากนี้การที่จะทำให้แม่พันธุ์มีสุขภาพสมบูรณ์เต็มที่ก่อนผสมพันธุ์ก็มักจะใช้วิธีการปรับอาหารแก่แม่สุกร โดยให้อาหารที่มีพลังงานสูง มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน โดยให้อาหารในจำนวนที่มากกว่าปกติประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ แต่ก็ต้องคอยระวังไม่ให้แม่พันธุ์อ้วนเกินไป เพราะจะทำให้ประสิทธิภาพในการผสมพันธุ์ลดลง นอกจากนี้แล้ว แม่พันธุ์ควรจะปราศจากโรคที่เป็นอุปสรรคในการผสมพันธุ์ เช่นโรคแท้งกีดก้อ โรค Smede Disease. โรคคิคเนื้อของระบบสืบพันธุ์ เป็นต้น

1.2 สุขภาพของพ่อพันธุ์ พ่อพันธุ์ควรมีสมรรถภาพในการผสมพันธุ์สูง ซึ่งจะทราบได้โดยการทดสอบก่อนการผสมพันธุ์ ซึ่งการทดสอบควรจะทำทุก ๆ 15 วัน โดยการทดสอบคุณภาพของน้ำเชื้อ ซึ่งจะทำให้ได้โดยการเก็บน้ำเชื้อโดยเครื่องมือผสมเทียม แล้วนำน้ำเชื่อนั้นไปทำการตรวจทางกล้องจุลทรรศน์เพื่อตรวจดู

ความแข็งแรงของตัวเชื้อ

ปริมาณของตัวเชื้อ น้ำเชื้อที่รีดจากพ่อสุกรแต่ละครั้ง ควรจะมีตัวเชื้อมากพอ พ่อพันธุ์ปกติ น้ำเชื้อจะมีประมาณ 150 - 300 c.c. ต่อครั้ง และใน 1 c.c. ควรจะมีตัวเชื้อประมาณ 3 - 10 พันล้านตัว

ความสมบูรณ์ ความปกติหรือผิดปกติของตัวเชื้อ

ความปลอดภัยจากโรคหรือเชื้อแบคทีเรียที่จะทำให้น้ำเชื้อเสื่อมประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ลักษณะโดยทั่วไป พ่อพันธุ์จะต้องแข็งแรง ขาแข็งแรงไม่มีพยาธิทั้งภายในและภายนอกเป็นต้น

1.3 วิธีการผสม วิธีการผสมมีอยู่ 2 วิธี

1. วิธีธรรมชาติ โดยการให้ตัวพ่อพันธุ์ไปทับตัวแม่พันธุ์ตัวต่อตัว
2. วิธีผสมเทียม คือวิธีการรีดเชื้อตัวผู้แล้วนำไปฉีดให้กับตัวเมียหลาย ๆ ตัว ซึ่งจะได้ประมาณ 5 - 20 ตัว หลักที่ใช้คือแต่ละครั้งที่ฉีดให้ตัวเมีย ตัวเมียควรจะได้รับน้ำเชื้อตัวผู้ที่มีตัวเชื้อไม่ต่ำกว่า 3 - 5 พันล้านตัว จึงจะทำให้ผสมติด

การผสมควรผสม 2 ครั้ง เวลาที่เหมาะสมที่สุดในการผสมพันธุ์คือเมื่อแม่สุกรเริ่มเป็นสัดแล้ว 24 ชั่วโมง และทำการผสมซ้ำหลังจากครั้งแรกแล้ว 12 ชั่วโมง อาการที่แสดงว่าแม่สุกรเป็นสัดที่สำคัญคือแม่พันธุ์จะยืนนิ่งยอมให้ผสม หลังจากนั้น 24 ชั่วโมงจึงเริ่มทำการผสม หลังจากผสมเสร็จ 21 วันจะต้องตรวจสอบการเป็นสัดอีก ถ้าเป็นสัดจะต้องกลับไปทำการผสมใหม่ และถ้าเช็ค

3 ครั้งยังคงเป็นสำคัญตักตึงแสดงว่าแม่อสุกรนั้นใช้ไม่ได้

2. การปฏิบัติในระยะเวลาอุมทอง เมื่อทำการผสมสุกรติดแล้ว ถึงระยะเวลาที่แม่อสุกรอุมทอง ผู้เลี้ยงควรจะต้องระมัดระวังไม่ให้แม่อสุกรแท้งหรือแท้งน้อยที่สุดวิธีปฏิบัติก็คือ

2.1 ตักการกระทบกระเทือนต่าง ๆ ซึ่งจะมีขึ้นในระหว่างการอุมทอง ป้องกันไม่ให้แม่อสุกรเกิดความเครียด เช่นให้อยู่ในที่ที่สบาย ให้อาหารเลี้ยงดูแต่ที่โคนไม้ไผ่หรือที่เป็นต้น

2.2 ให้อาหารที่เหมาะสม จะช่วยให้แม่อสุกรมีสุขภาพสมบูรณ์เต็มที่แต่ไม่อ้วนเกินไป โดยทั่วไปการให้อาหารจะจำกัดประมาณ 2 ก.ก. ต่อวัน และเมื่ออายุครบ 84 วัน ต้องตรวจดูว่าแม่อสุกรอุมทองจริงหรือไม่ ถ้าอุมทองจริงจะเพิ่มอาหารขึ้นไปประมาณ 3 ก.ก. ต่อวัน

2.3 ต้องคอยระวังไม่ให้แม่อสุกรท้องผูกหรือเป็นไข การให้หญ้าสดและน้ำกินที่เพียงพอจะช่วยให้ ถ้าเริ่มมีอาการท้องผูก อาจจะใช้วิธีเอารำละตายน้ำให้กิน ก็จะช่วยบรรเทาได้

3. การทำคลอดแม่อสุกร การที่เกษตรกรรู้จักวิธีการทำคลอดแก่ลูกสุกรที่ถูกต้องยอมทำให้ลูกสุกรมีอัตราการรอดสูง หลักปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไปมีดังนี้

การเตรียมคอกคลอด ควรจัดให้แม่อสุกรโคคลอดในคอกคลอดที่ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อคอกด้วยยาฆ่าเชื้อแล้ว ทิ้งไว้ให้แห้งประมาณ 7 วัน

การเตรียมแม่อสุกรใกล้คลอด

การให้อาหาร ก่อนคลอดแม่อสุกรควรจะได้รับอาหารจำกัดอาหาร กล่าวคือ ก่อนคลอด 2 วัน จะเริ่มลดอาหารลงมาเหลือประมาณ $\frac{1}{2}$ กิโลกรัมต่อวัน โดยให้หญ้าสดและน้ำมาก ๆ เพื่อไม่ให้ท้องผูก และวันคลอดจะไม่ให้อาหารแก่แม่อสุกรเลย

การทำความสะอาด แม่อสุกรจะต้องถูกทำความสะอาดทุกวันโดยการอาบน้ำให้สะอาด ภายนอก รักษาโรคผิวหนัง หมัก เท็บ ให้สะอาดแล้ว

จึงนำเขาหอนกลอด สำหรับเตาเผาอาจใช้ยาฆ่าเชื้ออ่อน ๆ ผสมน้ำโซดาซุบเช็ด
เตาเผาควย

อุปกรณ์ในการกลอด

1. สปอตไลท์ 250 แสงเทียนแขวนสูง 1 - 1½ ฟุต ทั้งนี้
นี้เพื่อให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรแรกกลอด เพราะลูกสุกรอายุต่ำกว่า 3 วัน ไม่
สามารถปรับตัวให้เข้ากับความร้อนของอุณหภูมิกายนอกโคได้ ผู้เลี้ยงจึงจำเป็นต้อง
หาหญ้าแห้ง ฟาง และดวงไฟให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรที่กลอดใหม่

2. คายหลอด

3. ทิงเจอร์

4. กรรไกรตัดสายสะดือ

5. กรรไกรตัดเขี้ยว

6. ผ้าสะอาดสำหรับเช็ดตัวลูกสุกร

7. อ่างน้ำ เพื่อใส่ยาฆ่าเชื้อสำหรับแช่เครื่องมือทำกลอด

เมื่อแม่สุกรเบงลูกสุกรไหลออกมา รีบเอาผ้าแห้งและสะอาดวางไว้ใน
ปากและจุมูกเพื่อเช็ดน้ำเมือกในปาก ป้องกันการสำลักน้ำเมือกตาย แล้วเช็ดตัว
ลูกสุกรควยผ้าแห้งชุบยาฆ่าเชื้อ แล้วอาจตัดสายสะดือหรือใช้วิธีการนี้สายสะดือ
ตัดเขี้ยว หาง และทำเครื่องหมาย ซึ่งควรจะทำภายหลังที่ลูกสุกรกลอดไม่
เกิน 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นแล้วปล่อยให้ลูกสุกรแรกกลอดดูดน้ำนม Colostrum
ให้ได้เพราะเป็นน้ำนมจากแม่สุกรที่มีประโยชน์มาก และให้ดูสภาพหลังการกลอด
6 ชั่วโมง หลังจากกลอด 1 วัน ควรจะทำการฉีดธาตุเหล็กและยาพวกฉีดฝากคว
กูกันไป เพื่อป้องกันโรคติดเชื้อของสายสะดือ

4. การดูแลลูกและแม่สุกรจนถึงระยะหยานนม

4.1 ให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรที่กลอดใหม่อาจจะโดยการใช้สปอตไลท์
แขวนไว้ในคอกประมาณ 4 - 5 สัปดาห์

4.2 เมื่อลูกสุกรอายุครบ 1 สัปดาห์ ควรทำการคัดเลือกลูกสุกรที่
มีขนาดเท่ากันไว้ในคอกเดียวกัน ลูกสุกรจะได้มีโอกาสกินนมโคทั่วถึง และโตสม่ำเสมอ

เสมอ

4.3 เมื่อครบ 1 สัปดาห์พยายามให้อาหารนมเต็มแก้มลูกสุกร โดยการโปรยลงบาง ๆ ที่พื้นคอกสุกร ซึ่งลูกสุกรจะเริ่มกินอาหารเสริมจริง ๆ เมื่ออายุประมาณ 3 สัปดาห์

4.4 ควรทำการตอนลูกสุกรเมื่ออายุครบ 2 สัปดาห์

4.5 เวลาทำความสะอาดคอก จะต้องไม่ให้นำลูกตัวลูกสุกร ควรจับลูกสุกรไว้ข้างนอก เมื่อคอกแห้งแล้วจึงเอาลูกสุกรไว้ในคอกตามเดิม

4.6 การให้อาหารหลังคลอดแก่แม่สุกรจะให้อาหารจากน้อยและเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ การทำเช่นนี้เนื่องจากตอนแรก ๆ ลูกยังเล็กคุณนมไม่มาก แต่ถ้าแม่กินอาหารมาก น้ามนจะมีมากเกินไปไม่สัมพันธ์กับการกินของลูกทำให้เต้านมอักเสบ ซึ่งปกติลูกจะกินนมมากในช่วงสัปดาห์ที่ 2

แม่สุกรสาว (ทองแรก) ให้อาหารดังนี้

หลังคลอด	1	วัน	1	กิโลกรัม/วัน
"	2 - 3	"	1.5	"
"	4 - 6	"	2	"
"	7	"	2.5	"

หลังจาก 1 สัปดาห์ให้อาหาร 2.5 กิโลกรัมต่อวัน รวมกับอาหารที่จะไปผลิตน้ำนมเลี้ยงลูกจำนวน .25 กิโลกรัมต่อลูก 1 ตัว

แม่สุกรที่เคยมีลูกมาแล้วให้อาหารเฉพาะตัวแม่ 2 กิโลกรัมต่อวัน และให้อาหารสำหรับไปผลิตน้ำนมเลี้ยงลูกอีกวันละ .25 กิโลกรัมต่อลูก 1 ตัว

4.7 การหย่านม การที่ลูกสุกรหย่านมเร็วจะทำให้แม่กลับเป็นสัดและผสมเร็วขึ้น ดังนั้นควรจะให้ลูกสุกรหย่านมเมื่ออายุประมาณ $4\frac{1}{2}$ สัปดาห์ ซึ่งการหย่านมจะทำได้โดยการลดอาหารแม่สุกร คือประมาณ 4 วันก่อนหย่านม จะลดอาหารแม่สุกรลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงวันหย่านมจะไม่ให้ทั้งอาหารและน้ำ ยกเว้นอากาศร้อนอาจจะให้ให้น้ำใบบาง พอนมแห้งแล้วจึงดึงแม่ออกไปจากลูก ถ้าใช้วิธี

พรากดูออกไป ลูกสุกรจะเกิดความเครียด จึงใช้วิธีพรากแม่แทน

4.8 หลังการหยานนมแล้ว เมื่อลูกสุกรอายุ 6 สัปดาห์ต้องทำการฉีดวัคซีนอหิวาต์ ซึ่งการทำจะต้องถ่ายพยาธิก่อน 1 สัปดาห์

5. การปฏิบัติต่อแม่สุกรหลังการหยานนม

5.1 หลังการหยานนม 2 วัน แม่สุกรควรได้รับการถ่ายพยาธิ 1 ครั้งก่อนการผสมพันธุ์อีก

5.2 แม่สุกรที่หยานนมลูกแล้ว เมื่ออายุวัคซีนครบ 1 ปีควรทำวัคซีนใหม่ แรกก่อนการผสมอย่างน้อย 7 วัน

5.3 เริ่มทำการปรนแม่สุกร โดยให้อาหารอย่างเต็มที่ประมาณ 3 - 4 กิโลกรัมต่อวัน เพื่อเร่งให้ไขสุกรสำหรับการผสมพันธุ์ครั้งต่อไป ซึ่งการปลิดสุกรจะไคมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการบีบช่องของการที่แม่สุกรท้องว่างให้สั้นเข้ามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เมื่อแม่สุกรกลับเป็นสัดอีกครั้งหนึ่งพร้อมที่จะผสมพันธุ์ ก็จะทำการผสมพันธุ์ และปฏิบัติต่อแม่สุกรตามขั้นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้แล้ว ซึ่งหากได้นำการปฏิบัติการเลี้ยงดูสุกรที่ติดตามขั้นตอนดังกล่าว ย่อมทำให้จำนวนลูกสุกรที่ผลิตได้ตลอดปีมีจำนวนสูง

สรุปตารางการให้อาหารแก่แม่สุกรพันธุ์

อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนัก	ชนิดอาหาร	จำนวนอาหารที่ให้
10	25	หมู เล็กพันธุ์	1.10
11	30	หมู รุนพันธุ์	1.20
13	35	หมู รุนพันธุ์	1.40
15	40	หมู รุนพันธุ์	1.60
17	50	หมู รุนพันธุ์	1.80
19	60	หมู พันธุ์	2.0
21	70	หมู พันธุ์	2.0 - 2.1

อายุ (สัปดาห์)	น้ำหนัก	ชนิดอาหาร	จำนวนอาหารที่ให้
24	80	นมพ่น	1.8 - 2.2
27	90	นมพ่น	1.8 - 2.3
32	100	นมพ่น	1.8 - 2.3
34	110	นมพ่น	1.8 - 2.3
ก่อนผสม 1 สัปดาห์		แม่หม่อมทอง	3.0 - 3.5
75 วันแรกของการตั้งท้อง		แม่หม่อมทอง	1.6 - 1.8
35 วันหลังของการตั้งท้อง		แม่หม่อมทอง	2.5 - 3.0
ก่อนและหลังคลอด 3-4 วัน		แม่หมูเลี้ยงลูก	1.6 - 2.0
หลังคลอด 1 สัปดาห์		แม่หมูเลี้ยงลูก	2.5 + (.25 × จำนวนลูก)
ผสมหลัง เป็นสัตว์ตั้งหยานนม		แม่หม่อมทอง	1.5 - 2.0
75 วันแรกของการตั้งท้อง		แม่หม่อมทอง	1.5
35 วันหลังของการตั้งท้อง		แม่หม่อมทอง	2.0 - 3.0

การเลี้ยงลูกสุกรระยะคับสุกรขุน

การเลี้ยงลูกสุกรระยะคับสุกรขุนมีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เลี้ยงมีกำไรหรือขาดทุน ซึ่งขึ้นอยู่กับการทำงานที่จะทำให้สุกรมีน้ำหนักส่งตลาดสูง ในระยะเวลาในการเลี้ยงที่สั้นกว่า แต่ในขณะเดียวกันต้นทุนการผลิตคอกก็โลกริมต่ำที่สุด ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการผลิตสุกรขุนจึงมีความประสงค์ที่จะให้

1. สุกรมีความเจริญเติบโตดี หมายถึงอัตราการเจริญเติบโตต่อวันสูง เพื่อให้ต้นทุนคอกที่เฉลี่ยต่ำที่สุด สามารถใช้ประโยชน์จากคอกได้สูงสุดเป็นต้น

2. ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดี คือให้อาหารน้อยในการเพิ่มน้ำหนักตัว

3. อัตราการตายต่ำหรือไม่มีเลย

4. คุณภาพซากดี ทำให้ขายสุกรได้ในราคาสูง

การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยปัจจัยที่จะ

นำมาปฏิบัติดังนี้คือ

1. การคัดเลือกพันธุ์ สุกรที่จะนำมาเลี้ยงเพื่อขุนนั้นจะต้องคำนึงถึง
 - 1.1 ต้องเป็นลูกสุกรจากฟาร์มที่มีมาตรฐานในการเลี้ยงที่ดี มีการควบคุมโรคที่ดี
 - 1.2 ลูกสุกรต้องมีสุขภาพดี แข็งแรง
 - 1.3 ควรเป็นลูกสุกรพันธุ์ดี ซึ่งในปัจจุบันการเป็นลูกผสม อาจจะ เป็น 2 สายเลือด หรือ 3 สายเลือด ซึ่งลูกสุกรมากนี้มักจะเจริญเติบโตเร็ว และคุณภาพซากดีกว่า
2. อาหารที่ดี การเลี้ยงดูสุกรขุนโดยวิธีการให้อาหารที่ดีนั้น จะช่วยให้ลูกสุกรเจริญเติบโตเร็ว ประหยัดต้นทุนค่าอาหารได้มาก และควรที่จะจัดหาอุปกรณ์ในการให้อาหารแก่สุกรที่ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะและระบอบของสุกร และควรให้อาหาร 2 เวลา คือ เช้าประมาณ 8.00 น. และเย็นประมาณ 16.00 น.

ตารางการให้อาหารแก่สุกรขุน (อาหารสุกรขุน)

สัปดาห์ที่	น้ำหนัก	ปริมาณมาตรฐานของอาหารต่อวัน (ก.ก.)
1	20	.8
2	23	1.0
3	26	1.2
4	30	1.4
5	34	1.6
6	38	1.8
7	42	2.0
8	47	2.0
9	51	2.1

สัปดาห์	น้ำหนัก	ปริมาณมาตรฐานของอาหารต่อวัน (ก.ก.)
10	56	2.2
11	61	2.3
12	66	2.4
13	71	2.5
14	76	2.6
15	81	2.7
16	86	2.8
17	91	2.9
18	96	2.9
19	101	2.9
20	106	2.9

นอกจากอาหารกึ่งกลางข้างต้นแล้ว ควรให้ผักสด กล้วยา ตลอดจนน้ำให้เพียงพอโดยจัดเป็นรางน้ำแบบอัตโนมัติ เพื่อให้สุกรได้กินน้ำที่สะอาดอยู่เสมอ และควรเพิ่มวิตามิน ตลอดจนปฏิชีวนะที่เหมาะสมแก่สุกรเพื่อเป็นการเร่งการเจริญเติบโตให้เร็วขึ้นด้วย

3. การจัดการที่ดี การจัดการที่ให้ความสำคัญถึงการดูแลโดยทั่ว ๆ ไป เช่นการจัดการคานสิ่งปลูกสร้าง เช่นคอกให้ถูกสุขลักษณะ การจัดการดูแลสุขภาพของสุกร การสร้างภูมิคุ้มกันโรคติดต่อให้กับสุกรในระยะเวลาดัง ๆ ที่เหมาะสม เป็นต้น

การนำรายไคส่วนเกินหรือส่วนที่เหลือมาใช้ประโยชน์

ในการผลิตสุกรขอมมีผลพลอยไคหรือส่วนที่เหลือจากการผลิตเกิดขึ้น ซึ่งผลพลอยไคหรือส่วนที่เหลือจากการผลิตนี้ถ้าผู้ผลิตรู้จักที่จะนำไปใช้ประโยชน์ หรือนำไปหมუნเวียนก่อให้เกิดผลิตผลขึ้นมาอีก ขอมเพิ่มพูนรายไคให้แก่เกษตรกร

มากขึ้น ส่วนเหลือที่ควรจะนำมาพิจารณาก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นส่วนใหญ่ก็คือมูลของ
สุกร สามารถจะนำมาก่อให้เกิดประโยชน์ได้หลายอย่าง เป็นดังนี้

1. นำไปจำหน่ายโดยถือเป็นรายได้จากผลิตภัณฑ์ลอยได้
2. สำหรับเกษตรกรที่มีการทำฟาร์มเองควย อาจนำมูลสุกรไปใช้
ในระบบเกษตรกรรมแบบหมุนเวียน คือนำมาหมักทำเป็นปุ๋ยบำรุงพืชในไร่ของตน
และบางส่วนของพืชนั้นนำมาเป็นอาหารสุกรอีก ก็จะเป็นการประหยัดรายจ่ายแทน
ที่การซื้อปุ๋ยวิทยาศาสตร์ เพราะปุ๋ยคอกยอมทำให้คิดดีกว่าปุ๋ยวิทยาศาสตร์
3. มูลสุกรอาจใช้เป็นอาหารเลี้ยงปลาได้ เพราะปกติแล้วความ
สามารถในการย่อยอาหารของสุกรจะย่อยไม่หมด ยังมีส่วนของอาหารที่ใช้ได้อีก
ประมาณ 20 % จึงสามารถนำไปใช้เลี้ยงปลาได้
4. มูลสุกรอาจใช้ทำแกสหุงต้ม โดยการหมักในบ่อ เชื้อจุลินทรีย์
ที่มีอยู่ในมูลสุกรจะทำปฏิกิริยาทำให้เกิดแกสมีเทน ซึ่งสามารถนำมาทำเป็นแกสหุง
ต้มในครอบครัว ก็เป็นการประหยัดรายจ่ายค่านเชื้อเพลิงได้

การปรับปรุงกลวิธีในการจัดการสุกรนี้ ย่อมก่อให้เกิดการประหยัดต้นทุน
ได้มาก สำหรับตัวอย่างในตารางต่อไปนี้ จะแสดงให้เห็นถึงว่าการปรับปรุงให้
ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารของสุกรที่ขึ้นเพียงเล็กน้อย จะมีผลต่อต้นทุนการ
ผลิตประการใด นอกจากนี้อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยที่เปลี่ยนแปลงไปย่อมจะมี
ผลต่อต้นทุนการผลิตดังนี้

1. ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร

สมมติ ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารจากน้ำหนัก 30 - 120 ก.ก.

$$= 3.2$$

ราคาอาหารสุกรขุนเฉลี่ย = 3.40 บาท/ก.ก.

จำนวนอาหารที่สุกรกิน = $90 \times 3.2 = 288$ ก.ก.

ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ขึ้น 0.1 จะประหยัดอาหารต่อสุกร 1 ตัว

$$= 0.1 \times 288 = 28.8 \text{ ก.ก.}$$

$$= 28.8 \times 3.4 = 97.92 \text{ บาท}$$

		หน่วยของประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่คั้น ทำให้ประหยัดอาหาร (บาท)				
		0.1	0.2	0.3	0.4	0.5
สุกรขุน	1 ตัว	97,92	195.84	293.76	391.68	489.60
"	100 "	9,792.00	19,584.00	29,376.00	39,168.00	48,960.00
"	500 "	48,960.00	97,920.00	146,880.00	195,840.00	244,800.00
"	1,000 "	97,920.00	195,840.00	293,760.00	391,680.00	489,600.00
"	5,000 "	489,600.00	979,200.00	1,468,800.00	1,958,400.00	2,448,000.00
"	10,000 "	979,200.00	1,958,400.00	2,937,600.00	3,916,800.00	4,896,000.00

2. อัตราการเจริญเติบโต

สมมติว่า ต้นทุนการผลิตสุกรขุนส่งตลาดต่อตัว 1,829.48 บาท

อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 0.750 กก./วัน

การเพิ่มอัตราการเจริญเติบโต 0.1 ก.ก. ต่อวันจะลด

$$\text{ต้นทุนการผลิต} = 1,929.48 - \left(\frac{0.750}{0.850} \times 1,829.48 \right)$$

$$= 215.23 \text{ บาทต่อตัว}$$

การคำนวณอยู่ในสมมติฐานที่ว่า ความสัมพันธ์ของอัตราการเจริญเติบโตและต้นทุนการผลิตเป็นแบบเส้นตรง

		อัตราค่าธรรมเนียมโตเฉลี่ยเปลี่ยนไป ก.ก. ต่อวัน		
		0.1	0.2	0.3
สุกรขุน	1 ตัว จะประหยัดต้นทุนผลิต(บาท)	215.23	430,46	645.69
"	100 "	21,523.00	43,046.00	64,569.00
"	500 "	107,615.00	215,230.00	322,845.00
"	1,000 "	215,230.00	430,460.00	645,690.00
"	5,000 "	1,076,150.00	2,152,300.00	3,228,450.00
"	10,000 "	2,152,300.00	4,304,600.00	6,456,900.00

โดยสรุปผู้ที่จัดตั้งอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรประสงค์จะไ้กำไรสูงสุด
จะต้องผลิตให้โคต้นทุนที่ต่ำที่สุด และต้นทุนที่ต่ำอมมาจากการจัดการที่ดี ดังนั้นกล
วิธีการจัดการที่โลกสาวมาแล้วในเบื้องต้น จึงเป็นแนวทางที่จะมีผลทำให้การลงทุน
จัดตั้งอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรประสบผลสำเร็จด้วยดี